

MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 54 (IULIE 1998)

STATUL MAJOR AL MARINEI MILITARE

NR. 54
IULIE
1998**COLEGIUL DE REDACȚIE****Redactor-șef:**

Comandor Ioan DAMASCHIN

Secretar general de redacție:

Lt. col. Costin CONSTANDACHE

Redactori:

Căpitan Costel SUSANU

Bogdan DINU

Corector: Floare BRÂNZĂ**Fotoreporter:** Valentina CIUCU**Dactilografiere:** CÂRCEANU Rodica**REDACȚIA:**Cercul Militar Constanța
str. Traian nr. 29

041-618127, 615700/238

ABONAMENTE se fac prin oficile poștale și sucursalele RODIPET S.A.; revista se află la poziția 5043 din Catalogul publicațiilor.

Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - P.O. BOX 33-57, FAX 0040-1-2226407 sau 2226439, TELEX 11995, Piața Pressi Libere nr. 1, sector 1, București - ROMÂNIA.

COPYRIGHT: este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei (revista „**MARINA ROMÂNĂ**”).

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei. Manuscrisele nu se înapoiază.

Culegere text realizată la:

Centrul de Calcul
al Marinei Militare
Operatori calcul:
Ana RUSU
Mihaela BUCUROIU

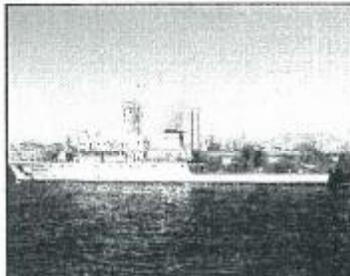
ISSN - 1222-9423**B-18498/45**

Din SUMAR:

④ „COOPERATIVE PARTNER '98“ – cel mai complex exercițiu maritim multinațional, găzduit de România

⑧ SCAFANDRII ROMÂNI LA ÎNĂLTIMEA STANDARDELOR NATO, la exercițiul „DIVING '98“

⑩ UNITATEA VEDETE PURTĂTOARE DE RACHETE - 35 DE ANI DE EXISTENȚĂ

⑯ PROFESIUNEA MEA – ȘTIINȚA

⑯ COMUNICĂȚIILE MILITARE – JUBILEU 125

Tehnoredactare computerizată la
EDITURA EUROPOLIS CONSTANȚA

041-691711

tehnoredactor: Gabriea ALGASOVSCHE

Tiparul executat la EUROPRINT'94

041-622527

COPERTA I: DISTRUGĂTORUL "MĂRĂŞEŞTI" ÎN ATLANTIC
COPERTA IV: VEDETĂ PURTĂTOARE DE RACHETE - PROIECT ICEPRONAV - GALAȚI, CONSTRUITĂ LA S.N. MANGALIA

EXTINDEREA NATO ASUPRA EUROPEI DE EST

Implicații asupra securității regionale în eventualitatea neadmiterii ROMÂNIEI în următorul val

Realizarea căt mai urgentă a securității în Europa de Est este beneficiu atât pentru ansamblul continentului cât și în plan internațional, prin eliminarea amenințărilor majore ce se mențin încă în acest spațiu geografic.

Europa de Est post-hegemonică, în plin "vid de securitate", se află în prezent la o răscruce istorică. Va accede ea la comunitățile europene și euroatlantice de securitate? Va fi, din nou, Europa de Est "ținta" unor neînțelegeri privind împărțirea acestia în sfere de influență între marile puteri? Se vor forma în regiune axe de stată în competiție, ce vor proceda la "invitarea" marilor puteri în rezolvarea problemelor cu care se confruntă? Sunt doar câteva întrebări care circumscrui această răscruce istorică în care se află Europa de Est, la acest sfârșit de mileniu.

Consolidarea democrației și a economiei de piață liberă în aceste state se impune ca un obiectiv de primă urgență, ce va asigura congruenta politică necesară Europei, iar mijlocul cel mai la îndemână pentru atingerea acestui obiectiv este includerea acestora în comunitățile europene.

Totodată, occidentul are, în mod obiectiv, nevoie de o permanentă prezență politică în Europa de Est. Securitatea acestei regiuni reprezintă parte integrantă a securității europene și este în interesul tuturor să se realizeze o astfel de securitate, atât pentru țările est-europene cât și pentru Occident. Pentru Europa de Est, menținerea unui contact activ cu Occidentul, reprezintă calea cea mai sigură pentru integrarea deplină în organizațiile europene și euroatlantice și un factor primordial de dezvoltare economică.

Întârzierea comunității europene în a sprijini integrarea țărilor est-europene, coroborată cu un eventual eșec al acestora în a face pași însemnatii pe drumul democrației și ai economiei de piață, ar duce, cu siguranță, la agravarea stărilor conflictuale existente (îndeosebi problema minorităților și a granitelor).

Occidentul nu și mai poate permite, într-o lume atât de interdependentă astăzi, la nivel global, să traseze artificial o nouă "cortină de fier", separând Europa de Est de restul continentului. Fie ea economică sau politică, această "cortină" nu numai că ar perpetua situația caracteristică perioadei "războiului rece", dar ar fi și contrară moștenirii culturale comună a întregului continent, cu rezultate imprevizibile pentru viitor.

În prezent, RUSIA nu mai este în stare să țină pasul cu Occidentul în competiția pentru influențarea politică în Europa de Est. Situată

într-o zonă geografică instabilă și confruntată cu mari probleme economice și sociale, Rusia rămâne statul cu cea mai imprevizibilă evoluție în regiune ce poate avea implicații directe și profunde asupra securității statelor Europei de Est. Din punct de vedere economic Rusia nu mai are capacitatea de a sprijini țările Europei de Est, atât timp cât ea însăși are nevoie de ajutor extern pentru atingerea stabilizării economice. Se poate afirma că, actualmente, în Europa centrală și de Est, Rusia are încă "simpatizanți" dar nu mai are nici un aliat. Ea rămâne însă un stat cu reale posibilități de a-și asuma și menține rolul de mare putere, moștenit de la fostă U.R.S.S., cea mai mare suprafață dintre toate statele lumii, resurse naturale practic inepuizabile, un mare potențial intelectual în toate sferelor cunoașterii umane, statul de membru permanent în Consiliul de Securitate O.N.U. și marea putere nucleară. Oricare ar fi regimul său, RUSIA reprezintă o mare putere demografică, geopolitică și militară, ale cărei interese strategice se vor orienta întotdeauna, ca și pe vremea tărilor, spre Occident și spre Orient.

Extinderea Alianței spre Est a fost recepționată ca un pericol iminent, căre n-ar face altceva decât să accentueze teama obsesivă a RUSIEI că va rămâne încorsetată între o EUROPA occidentală (considerată încă adversar potențial), "o lume" turco-islamică ostilă și o CHINĂ

puternică, în plin avânt economic. Conducătorii ruși consideră că extinderea NATO către Europa de Est este îndreptată împotriva RUSIEI și că interesele naționale ale acestora le dictează să se opună procesului. Totodată, Rusia este îngrijorată de creșterea rolului GERMANIEI în dirijarea procesului de largire. În acest sens, unii dintre puținii ruși care nu se opun extinderii NATO au căutat să argumenteze că Rusia însăși are nevoie să mențină Statele Unite în Europa, ca pe o contraponere față de interesele germane.

Holărărea Moscovei de a se opune extinderii NATO a fost determinată și de un alt aspect, mai important, al strategiei sale – acela al garantiei. Că Rusia ar avea nevoie de garanții, surprinde prea puțin, din moment ce se află încă într-o situație de profundă criză economică și politică, cauzată în principal de dubiul colaps: dezintegrarea "imperiului" extern – Tratatul de la Varșovia - și a celui intern, fostă Uniune Sovietică".

Comandor Marius VELCEA

continuare în pagina 9 ➔

Sub deviza „Stabilitate - interoperabilitate” „COOPERATIVE PARTNER '98” - cel mai complex exercițiu maritim multinațional, găzduit de România

Sub deviza "Stabilitate - interoperabilitate" s-a desfășurat (în perioada 14-27 iunie), în portul Constanța, marea teritorială a României și apele internaționale ale Mării Negre, în zona litoralului românesc, exercițiul maritim multinațional "COOPERATIVE PARTNER '98" - cel mai amplu exercițiu de acest fel - ca participare, obiective și complexitatea programului - găzduit, până acum, de țara noastră, în cadrul "Parteneriatului pentru Pace". Replică, la nivel superior, a exercițiului "COOPERATIVE PARTNER '96", exercițiu care s-a încheiat pe 27 iunie 1998 relevă, și el, în limbajul obiectiv al faptelor, fermitatea, eforturile susținute și perseverența cu care România acționează în vederea realizării a ceea ce constituie un deziderat național de prim ordin - integrarea în NATO și structurile euroatlantice.

"COOPERATIVE PARTNER '98" - aplicație cu trupe NATO și din statele parteneriatului pentru pace - a fost un exercițiu ce și-a propus - și a reușit cu succes - să contribuie la continua îmbunătățire a interoperabilității între forțele NATO și țările partenere, privind concepțele doctrinare și aplicative ale operațiunilor de menținere a păcii. Concret, exercițiul a inclus antrenamente în comun și misiuni specifice embargoului maritim, căutării și salvării vieții pe mare, apărării contra minelor, asistenței umanitare și evacuării nemulțumitorilor.

Participanții au exersat operațiuni militare combinate (maritime, amfibii și aeriene), tehnici submarine, reguli ale angajamentului, proceduri în suportul medical, comunicații, comanda, controlul și informarea publică în cazul operațiunilor de susținere a păcii. Așa cum informam cititorii, în numărul trecut al revistei noastre, la "COOPERATIVE PARTNER '98" au participat nouă state: ROMÂNIA, BULGARIA, FRANTA, GEORGIA, GRECIA, ITALIA, TURCIA, UCRAINA, STATELE UNITE ALE AMERICII; în cadrul

exercițiului au acționat și nave ale STANAVFORMED (Gruparea navală de intervenție din Mării Negre) care a avut în componență unități din GERMANIA, GRECIA, ITALIA, OLANDA, SPANIA, S.U.A. și TURCIA.

După cum ne spunea domnul comandor Victor BLIDEA, șef operații în Statul Major al Marinei Militare Române și unul din co-directorii exercițiului (alături de comodor Grigoris Hatzis - Grecia, colonel Robert Wilsey - Anglia, comandor Nicola Heusch - Italia) "COOPERATIVE PARTNER '98", care prin complexitatea și anvergura, prin relevarea și perfecționarea procesului de cooperare și înțelegere reciprocă a forțelor NATO și parteneri, a constituit un important "pas înainte" în sensul colaborării și interoperabilității, a inclus, în principal, operațiuni maritime, de dragaj, amfibii (principală "scenă" - plaja de la Vadu și poligonul Babadag), aeriene și umanitare.

Iată, în sinteză, principalele acțiuni desfășurate în cadrul exercițiului (primele zile fiind dedicate

Exercițiu de debarcare

pregătirilor teoretice ale operațiunilor combinate).

OPERĂIUNI MARITIME: 17 iunie - navele participante au ieșit în mare, desfășurând inițial manevre tactice pe două grupuri (Task Group) și apoi exerciții de apărare antiaeriană conduse de nava "CANARIAS" și fregata "EUGENIU ROȘCA", exerciții de supraveghere navală și respingere a unui atac al vedetelor;

18 iunie - ziua a fost marcată de o "premieră" în Parteneriat - trageri navale execute de întreaga grupare (Task Force) precum și exerciții de supraveghere navală și căutare și salvare a echipajului unei aeronave.

19 iunie - unul dintre grupuri (Task Group) a executat exerciții de acordare a ajutorului unei nave aflate în pericol, iar celălalt, exercițiu de control la bordul unei nave comerciale ("ALBATROS"), aflată în "zona embargoului". Ziua s-a încheiat cu o importantă manevră - marșul grupărilor navale, însoțite de dragoare, pentru intrarea în portul Constanța.

20 iunie - la Constanța s-a desfășurat, la nivel de comandă, analiza activităților execute pe mare în prima fază a aplicației.

21 iunie - pe plaja Mamaia a avut loc o amplă demonstrație pentru public (desantări din elicopter, debarcări de forțe amfibii, demonstrații aeriene etc.)

22 iunie - s-a desfășurat pregătirea teoretică a unor tipuri noi de exerciții - supravegherea navală, alimentarea pe mare a navelor, salvarea pe mare a navelor aflate în pericol, controlul la bordul navelor supuse embargoului, comunicații și trageri navale.

In zilele următoare - 23, 24, 25 iunie - a avut loc realizarea practică a acestor complexe exerciții.

EXERCITII AMFIBII: 16 iunie - gruparea amfibie a executat recunoașteri aeriene și lăzerestre la Vadu și Babadag și a continuat instrucția practică pentru operațiunile de debarcare cu bărci de asalt.

17 iunie - pe plaja de la Vadu au debărcat subunitățile amfibii participante și materialele. În poligonul Babadag s-au executat primele trageri.

În zilele următoare au avut loc trageri cu armamentul de infanterie, lansări din elicopter, infiltrarea și recuperarea unei subunități de acțiuni speciale a S.U.A., patrulări de noapte, exerciții de debarcare, antrenamente pentru deminări, intervenții pentru protejarea ralonului de asistență umanitară.

continuare în pagina 6 ➤

Ultima zi a aplicării „COOPERATIVE PARTNER '98" a fost onorație de însuși șeful statului român, domnul Emil Constantinescu, acompaniat de o suita de personalitate românești și străine, printre care: Victor Babuț - ministru apărării, general de brigadă Constantin Degeratu - șefu Statului Major General.

Pe plaja de la Vadu, înalte personalități au asistat la un exercițiu de asistență umanitară, urmat de prezentarea spitalului de campanie francez și a unei expoziții de tehnică militară a tuturor participantei la exercițiu.

„COOPERATIVE PARTNER '98", a subliniat președintele României într-o scurtă alocuție, este cea mai mare aplicație care s-a desfășurat în România. Ea a implicat nave din 12 țări și nu mai puțin de 3.800 de oameni.

Felicit pe toți participanții la acest exercițiu pentru modul în care s-au implicat în desfășurarea lui. Doresc să felicit în mod deosebit pe cei care au conceput și pregătit această aplicăție care a dovedit capacitatea de interoperabilitate între forțe. Important este că aceasta a cădut totodată și un spirit de încredere între forțele participante.

În final a avut loc o conferință de presă susținută de domnul amiral Giuseppe Spinozzi - comandanțul Forțelor Navale Aliate din Sudul Europei (COMNAVSOUTH), generalul Francesco Vannucci - locuitorul comandanțului Forțelor Aliate din Sudul Europei (CINCSOUTH), generalul de brigadă Guy M. Vander Linden - locuitorul comandanțului Forțelor Navale de Lăvare și Spirijn din Sudul Europei (COMSTRIKFOR SOUTH) și domnul contraamiral Traian Atanasiu - șefu Statului Major al Marinei Militare Române.

Domnul amiral Spinozzi, în cadrul conferinței de presă, a lăsat să precizeze:

• Scopul exercițiului „COOPERATIVE

PARTNER '98" a fost aceea de întărire a interoperabilității dintre NATO și țările partenere. Acest tip de exercițiu are locu dată pe an, în fiecare an schimbându-se locul, dar întotdeauna în Marea Neagră. Este un semn al importanței pe care o acordăm acestui spațiu. Aceasta este al patrulea exercițiu și, dacă privim în urmă spre primul exercițiu de acest fel, vedem că s-a progresat foarte, foarte mult. Am început cu Bulgaria, în 1995, cu un exercițiu care a durat numai 5 zile și a fost foarte, foarte mic. După numai trei ani s-a realizat un exercițiu la care, după cum ați văzut, au participat 42 de nave și mai mult de 3.800 de militari din 12 țări.

Trebue să spunem că succesul exercițiului a fost complet și acest succes se datorează nu numai lucrului participanților, dar și suportului logistic și implicării complete a României pentru ca exercițiul să se desfășoare în foarte bune condiții. Aș dori să profit

de această ocazie și pentru a aduce mulțumiri, încă o dată, României Forțelor Armate Române și Marinei Române. Acest gen de exerciții creează mai mult decât o capacitate de interoperabilitate, de a munci împreună, creează premise de încredere și prietenie între națiunile și această prietenie este baza cooperării viitoare pentru a ajuta la siguranță și stabilitatea pe termen lung.

Am preluat comanda COMNAVSOUTH cu mai puțin de un an în urmă. Atât la Simpozionul de la Varna la care au participat comandanții marinilor din zonă cât și la Conferința de la Istanbul a comandanților de flote am constatat că sunt semne vizibile ale încrederii la care contribuim cu toții. Așa că vom intra în secolul XXI cu încredere, optimism și dedicare pentru pace și stabilitate».

**CONFERINȚĂ
DE PRESĂ**

Președintele României la prezentarea exercițiului de asistență umanitară

EXERCIȚII ȘI PREZENȚE „ÎN PREMIERĂ”

După cum remarcă domnul comandor Nicola Heusch (Italia) - unul dintre co-directori exercițiului "COOPERATIVE PARTNER '98" - la prima conferință de presă desfășurată la Constanța, în cadrul acestei acțiuni a "Parteneriatului pentru Pace", găzduită de țara noastră, sunt demne de remarcat câteva prezențe și exerciții "în premieră":

- Participarea, pentru prima dată, a Georiei, în cadrul exercițiilor incluse "Parteneriatului pentru Pace".

- Pentru prima dată în istoria "Parteneriatului" au fost prevăzute trăgeri navale reale, dovadă a drumului ascendent în ce privește complexitatea activităților desfășurate în comun;

- Calificarea pilotilor români pentru operațiuni de apuntere pe nave NATO (pe "TRENTON");

- Participarea spitalului de campanie francez, o unitate de elită în domeniu: spital "în rolul doi", adică având capacitatea totală de intervenție în teren;

- Pentru prima oară unei forțe navale din rândul statelor partenere - și anume ROMÂNIEI - i s-a încredințat conducerea unei misiuni comune - misiune de dragaj;

- Tot pentru prima oară, la "COOPERATIVE PARTNER '98" au participat, alături de forțe NATO, forțe amfibii din statele partenere (România, Bulgaria, Georgia, Ucraina).

⇒ urmare din pagina 5

EXERCIȚII DE DRAGAJ: După ședința de pregătire teoretică (desfășurată pe 15 iunie) gruparea navelor de dragaj (M.C.M.) a ieșit în mare, începând din 16 iunie, desfășurând pe parcursul aplicației numeroase exerciții de dragaj cu nave și scafandi, exerciții de scufundare ale scafandrilor deminori americanii, francezi și români.

EXERCIȚII AERIENE - la care au luat parte 10 avioane și 19 elicoptere, acțiunile "cheie" desfășurându-se la bordul navei americane "TRENTON", în scopul familiarizării pilotilor români și bulgari cu procedeele specifice și în vederea calificării pilotilor români în apuntere pe nave NATO, iar "scena" activităților aeriene (desfășurate ziua, dar și noaptea) a fost perimetru Constanța - Vadu - aeroportul M. Kogălniceanu - nava "TRENTON", în care au avut loc activități de patrulare, parașutare de materiale, observare și desanțări.

ASISTENȚĂ UMANITARĂ - pe plaja Vadu a fost amplasată (o nouă premieră) spitalul de campanie francez, o unitate de elită (care poate fi adus pe calea aerului, terestră sau maritim, cu capacitate chirurgicală totală, în teren (capacitate 1.500 - 2.000 de răniți), 100 de intervenții chirurgicale pe zi, din care 20 deosebit de grave, cu totală autonomie de 48 de ore. În zona au avut loc exerciții în domeniul asistenței umanitare, între care și evacuarea răniților (pe cale aeriană și terestră) dintr-o zonă de sinistru și tratarea lor.

Iată, aşadar, relatul succint, câteva repere și imagini prin care am încercat să oferim cititorilor noștri dimensiunile, complexitatea, anvergura deosebite ale exercițiului "COOPERATIVE PARTNER '98" care, prin modul de desfășurare, prin aportul tuturor participanților, și-a atins cu succes obiectivele și și-a onorat deviza - "STABILITATE - INTEROPERABILITATE".

PARTICIPANȚII - O ADEVĂRATĂ „ARMADA”

Exercițiul "COOPERATIVE PARTNER '98" desfășurat în cadrul "Parteneriatului pentru Pace" a părții întâlnirea și cooperarea, în zona litoralului românesc, a unei adevărate "armada" pusă sub semnul colaborării în scopul menținerii păcii și stabilității, al interoperabilității și cunoașterii reciproce. Iată, pe scurt, forțele participante ale celor 9 țări - membre NATO și ale "Parteneriatului pentru Pace":

- 42 de nave - fregate, dragoare, nave de debarcare, nave de patrulare, corvete și nave auxiliare;

- Peste 3800 de oameni - echipajele navelor, avioanelor și elicopterelor, infanterie marină (peste 600), scafandri, personalul spitalelor militare;

- 10 avioane (4 MiG - 21 Lancer, 4 F-16, un avion de transport C-130 și un P-3C "Orion" și 19 elicoptere).

În rândurile de mai jos prezentăm contribuția fiecărei țări la exercițiul maritim multinațional "COOPERATIVE PARTNER '98":

ROMÂNIA

- 2 fregate ("VASILE SCODREANU" și "EUGENIU ROȘCA"), 2 dragoare maritime (număr de bordaj 24 și 25), 6 nave de patrulare - "ZMEUL", "VÂRTEJUL", "VULCANUL", "TRĂSNETUL", "ZBORUL", "LĂSTUNUL", 2 nave auxiliare - R.M.S. "GROZAVU" și nava-școală "ALBATROSUL" și 2 vedete pentru scafandri - "VENUS" și "JUPITER".

- 2 plutone infanterie marină, 4 avioane MiG - 21 Lancer, 2 elicoptere "Puma", 1 echipament de scufundare cu cameră hiperbarică, 1 spital de campanie și o echipă medicală.

BULGARIA

- corveta "RESHITELNI" și nava rapidă de patrulare "MULNIA", nava de desant "ANTARES", 2 elicoptere Mi-17, 1 transportor amfibie, 1 platon infanterie marină.

FRANȚA

- fregata "JACOUBET" și nava de debarcare pentru tanuri "CHAMPLAIN", un spital militar de campanie și o echipă medicală, o echipă mixtă și una de geniști.

GEORGIA

- Navele de patrulare cu număr de bordaj 201 și 301, 1 platon de infanterie.

GRECIA

- 4 avioane de luptă - 16, 1 avion - 130.

ITALIA

- fregata "PERSEO", navele dragoare "VIAREGIO" și "SAPRI".

TURCIA

- navele de patrulare "TAIFUN" și "GURBET", navele dragoare "KUSADASIE", "KEREMPE" și "KILIMLI".

UCRAINA

- nava de debarcare "OLSHANSKI", corveta „LUTSK”, un platon infanterie marină.

S.U.A.

- nava de debarcare "TRENTON", 1 navă de desant ambarcată pe "TRENTON", nava de patrulare "CHINOOK", 1 companie infanterie marină, 6 grupe de asigurare logistică, 1 avion P-3C, 2 echipe geniști, 6 elicoptere, 1 echipă de suport.

NATO - STANAVFORMED

Fregata "CANARIAS" (Spania) - navă amiral, fregata "RHEINLAND PFALZ" (Germania), fregata "VAN SPEIJK" (Olanda), fregata "MAKEDONIA" (Grecia), fregata "KAUFMANN" (S.U.A.), fregata "KARADENIZ" (Turcia), fregata "ESPERO" (Italia), 1 auxiliar (petrolier) "ENSENADA" (Spania), 4 nave dragoare, 7 elicoptere.

Nava de debarcare „TRENTON”

Rubrică realizată de:

Comandor **Ioan DAMASCHIN**

Locotenent-colonel **Costin CONSTANDACHE**

Bogdan DINU

**ÎN MEDITERANA,
LA EXERCIȚIUL „DIVING '98“
SCAFANDRII ROMÂNI LA
ÎNĂLTIMEA STANDARDELOR
NATO**

Doar cu câteva zile înaintea declanșării celuia mai amplu exercițiu maritim multinațional, găzduit până acum de România, în cadrul "Parteneriatului pentru Pace" - COOPERATIVE PARTNER '98 - mai exact pe 9 iunie, revenea în portul Constanța nava ANTIPA și echipajul său alcătuit din marinari și scafandri militari români, după încheierea cu succes a unei alte misiuni inclusă Parteneriatului. Este vorba despre exercițiu "DIVING '98", desfășurat în Mării de vest.

După cum ne spunea domnul căpitan comandor Constantin BENGHEȘ, comandantul marșului, exercițiul "DIVING '98" a fost organizat de Marina Regală Spaniolă, sub egida NATO, în cadrul "Parteneriatului pentru Pace", scopul principal fiind execuțarea, în comun, a lucrărilor de recuperare a submarinelor aflate în dificultate. La "DIVING '98" au participat statele NATO - Spania, Franța, Portugalia (cu observatori și nave cu scafandri), Italia (cu observatori) și au fost invitate statele "partener" - România, Polonia și Bulgaria. Dintre acestea doar România a răspuns invitației, probabil și pentru faptul că țara noastră este prima dintre statele "din est" în ce privește specialiști și tehnologia în domeniu.

"Marșul" navei ANTIPA - relatează interlocutorul nostru - a început pe 10 mai, cînd am plecat din portul Constanța. Am urmat, fără probleme, itinerariul Bosfor, Marmara, Dardanele, Egee, luând drum spre vest, prin Mării de vest. În sudul Siciliei am înfruntat, câteva zile, un anticiclonic puternic, echipajul dovedindu-și cu acest prilej calitățile marinarești cunoscute și... recunoscute, de altfel, în flotă. Conform programului, am acostat la Cartajena (Spania) pe 22 mai. Până pe 29 mai au avut loc activitățile incluse exercițiului precum și escala noastră, după această dată

ANTIPA luând drum de întoarcere spre țară, unde am sosit pe 9 iunie.

"Scena" de desfășurare pentru "DIVING '98" a fost un poligon al marinei spaniole, în marea liberă, la 20 Km vest Cartajena, în apele insulei Palomas.

Ne-a revenit misiunea să organizăm exercițiul planificat în ziua de 26 mai, care a fost și cel mai complex exercițiu de execuțare a unei scufundări cu instalații de scufundare în comun, de mare adâncime - E.P. 300. În celelalte zile am participat, cu un grup de scafandri, la exerciții similare, dar de mai mică anvergură, organizate de navele "PLUTON" (Franța), "MAR ROJO" (Spania) și "SHULTZ XAVIER" (Portugalia).

S-au mai executat operațiuni de lăiere și sudură subacvatică, aspectare și înregistrare video, comunicări scafandri-navă și între scafandri parteneri. Adâncimea maximă la care s-a lucrat a fost de 45 metri.

La încheierea exercițiului ne-a bucurat faptul că prestația noastră a fost remarcată ca fiind deosebită, într-întregul nivel standardei NATO, fapt relevat și de scrisoarea ce ne-a fost adresată de șeful de Stat Major al Comandamentului Forțelor Maritime Spaniole din Mării de vest. De altfel, acesta este al doilea exercițiu desfășurat în zona Cartajena (primul la care a participat ANTIPA fiind în 1996) și este îmbucurător că această colaborare se desfășoară - calitativ - ascendent, consolidând și perfecționând posibilitățile de comunicație, de interoperabilitate ca și pe cele interrumane, de cunoaștere și apreciere reciprocă.

Prin echipajul - marinari și scafandri - el și-a confirmat valoarea, onorând misiunea ce i-a fost încredințată, reprezentând cu cinste România, Marina Militară Română. Din rândul oamenilor

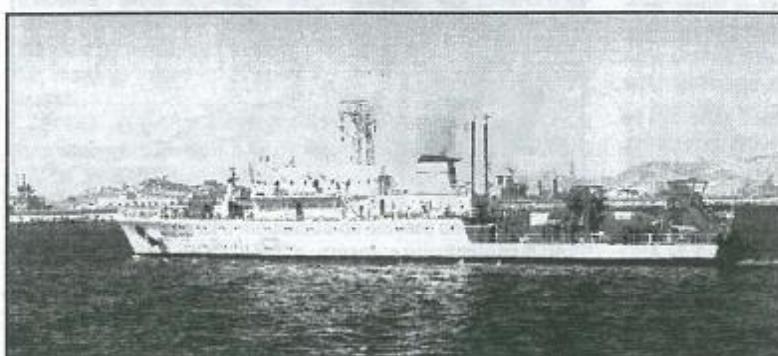
**Căpitan-comandor
CONSTANTIN BENGHEȘ,
comandantul marșului**

echipajului aș dori să menționez, în mod deosebit pentru gradul de profesionalism dovedit, pe căpitan-comandor Mircea MICU (comandantul navei), căpitan-comandor Dan PATA (comandantul grupului de scafandri de la bord), pe mașinii militari

principali Dumitru PRODAN (maistru scafandru), Stefan CROITORU (maistru tehnician scafandru), Turan MENZAT (comandant grup stație radio), maistrul militar clasa I Ion DURAC (maistru mecanic). De asemenea, coresp să mulțumesc, și pe această cale, direcției tehnice a Statului Major al Marinei Militare pentru sprijinul substanțial și competent pe care ni l-a acordat, în special în etapa de pregătire a marșului, fapt ce ne-a ajutat să ne onorăm, cum se cuvine, misiunea "încredințată".

**Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE**

EXTINDEREA NATO...

urmare din pagina 3

În aceste condiții, tratatul dintre NATO și RUSIA vine, într-un fel, în întâmpinarea dorinței Moscovei de recunoastere a Rusiei ca mare putere și constituie unul dintre pilonii noului sistem european de securitate. Nu s-ar putea spune că neextinderea NATO asupra Europei de Est ar servi intereselor reale ale Rusiei democratice.

Prin simpla sănsă sau nu, zona Europei de Est reprezintă încă o importanță plată și o sursă de dezvoltare, pentru RUSIA. Dacă ea dorește cu adevărat să aibă o relație de securitate pozitivă cu Occidentul, atunci nu trebuie să aibă pretenția de a avea drept de veto față de dorința țărilor est-europene de a accede la NATO. Totodată, ROMÂNIA și celelalte state est-europene candidate la NATO trebuie să coopereze cu Rusia în realizarea obiectivului lor fundamental – integrarea în structurile politice, economice și de securitate euroatlantice - și este în interesul lor ca Rusia să-și dezvolte propriul său proiect european de securitate. O Rusie orientată către Europa ar putea înțelege mai bine că prin integrarea țărilor din Europa de Est în institutiile euroatlantice ea nu va fi izolată de restul continentului.

Nimeni nu este interesat pentru o Rusie anti-Europa și, de fapt, cea mai sigură mână întinsă în prezent Rusiei vine din partea occidentului.

Dată fiind această posibilă nefericită alternativă pentru România, de a nu fi admisă în NATO nici în cel de-al doilea val, principalele variante teoretice în a-și defini orientările de politică externă privind asigurarea securității naționale, ar fi următoarele:

- una mai "optimistă", având drept caracteristici:
 - întreprinderea de demersuri pe calea menținerii sau creării unui organism de securitate gen "OSCE", care să aibă credibilitate atât în fața NATO, cât și a alianței CSI;
 - strângerea legăturilor cu SUA, Franța și alți parteneri occidentali care să garanteze securitatea economică și militară a României;
 - întărirea cooperării regionale și păstrarea unui echilibru în atitudinea față de NATO cât și față de RUSIA.
 - alta, mai "pesimistă", care să aibă în vedere:
 - "apropierea" sau chiar orientarea către Est, ceea ce ar însemna să se "ralizeze" din nou unei regiuni de care nu este legată nici istoric, nici cultural și nici politic și astfel să fie condamnată la "backwardness" și la o "democrație" impusă;
 - rămânerea într-o poziție de "no man's land", care n-ar mai ajunge în nici un caz la o situație de stabilitate în regiune, transformându-se într-o "open invitation" pentru diverse stări de influență.

Neadmiterea, spre exemplu, a României și Bulgariei în NATO ar duce la o nouă divizare a Europei. Ar apărea astfel două grupări de state, una compusă din state membre NATO, nou admise, și alta formată din state est-europene făcute "sandwich" între o Rusie instabilă și noua NATO.

Agravarea conflictului din Kosovo și existența unor zone cu indici ridicați de instabilitate politică și militară în estul Europei au sporit riscurile de insecuritate regională. Ceea ce s-a întâmplat pe teritoriul fostei Iugoslavii ar putea fi extins la nivelul întregii regiuni. Statele s-ar alinia, pentru a evita amenințările din regiune,

formând blocuri sau axe opuse, căutând "umbrele" protecțioare oferite de marile puteri.

Într-o asemenea evoluție, posibilitățile de conflict ar fi amplificate major, iar pericolul contagionii la scară întregului continent ar spori în aceeași măsură. "Balcanizarea" Europei de Est ar reprezenta o amenințare pe care Europa occidentală nu o poate deloc ignora, tocmai din necesitatea de a-și consolida propria securitate.

Extinderea NATO doar asupra țărilor central-europene ar lăsa din nou izolat flancul de sud-est al Europei și Turcia și mai izolată de Alianța Atlantică. Realizarea unității politice a Europei Occidentale ar fi în pericol, lăsând izolată partea estică a continentului. În acest fel nu numai că s-ar crea un dezechilibru periculos la nivel continental, cu riscurile inerente, dar Europa de Est ar putea deveni "câmpul de gravitație" al marilor puteri, fapt ce ar însemna o schimbare a raporturilor chiar din interiorul EUROPEI occidentale.

Astfel, extinderea NATO nu va mai fi concepută ca un pas către o arhitectură comună de securitate în Europa ci ca acțiune menită să traseze noi linii de diviziune, nu numai între Est și Vest ci și între Nord și Sud.

Va fi, în cele din urmă, Occidentul dispus să trateze "noile democrații" din Est drept parleneri egali în procesul generalizării stabilității pe continent?

Accelerând procesul de admitere în NATO, România nu încearcă să obțină mai repede o "umbrelă" de protecție militară, însăci, în prezent, nu intențează un pericol iminent la adresa Securității naționale.

Ea caută, înainte de toate, asigurări de natură politică pentru o conexiune fermă cu Occidentul, pentru a deveni, astfel, un membru apreciat în "clubul" națiunilor europene democratice.

Evenimentele viitoare vor confirma dacă implicarea instituțiilor europene și euro-atlantice de securitate va slăbi sau va întări stabilitatea și securitatea în Europa de Est, dacă Rusia va alege pentru totdeauna calea democratiei, dacă NATO se va transforma într-o instituție politică de securitate și dacă, în cele din urmă, Uniunea Europei Occidentale va deveni, cu adevărat, "Stâlpul" identității europene în probleme de apărare.

Convergența dintre voința politică a statelor est-europene și atitudinea Occidentului rămâne decisivă pentru realizarea unui cadru regional de securitate care să garanteze pacea în spațiul geografic în care coexiste și România.

Neextinderea NATO și asupra Europei de Est ar fi prea costisitoare pentru stabilitatea și pacea continentului. Alianța Atlantică a fost creată pentru a asigura stabilitatea și securitatea membrilor săi. Ea poate servi acelaiași crez, numai dacă va fi extinsă în interesul general.

Marea noastră cea de toate zilele

Unitatea vedete purtătoare de rachete - 35 de ani de existență

Recent, una din unitățile de nave purtătoare de rachete a Marinei Militare a aniversat 35 de ani de la înființare, un bun prilej pentru a face o scurtă trecere în revistă a activităților de pregătire ale acestei unități de elită.

Apariția după al doilea Război Mondial a rachetei navale, această modernă categorie de armament, a schimbat fundamental nu numai raportul de forțe dintre flotele beligerante dar și tactica folosirii în luptă a acestora pe teatrele maritime de acțiune.

Marina Militară a României, inscrisă în perioada postbelică pe drumul reconstrucției, a creării unei flote moderne și echilibrate adevarată necesităților de apărare pe apă a țării, începând cu 15 iunie 1963 și-a înființat prima unitate navală purtătoare de rachete (cu 6 vedete).

În vederea documentării despre această unitate nu am rezistat tentației de a mă adresa mai întâi

unui "veteran" a cărui devenire în cariera de ofițer de marină face parte întrinsecă din istoria unității de nave – comandorul ALEXANDRU CIOROIU, șeful de stat major al Brigăzii de Rachete Navale.

Cu joculitatea-i recunoscută, fără ostentație, pentru început domnia sa mă pune în temă cu statutul de "veteran" pe care i-l conferă faptul că din anul 1969 (un an după absolvirea Școlii Superioare de Marină din Constanța) până la ocuparea funcției actuale (1994) și-a petrecut cariera de marină de la gradul de locotenent la cel de comandor la bordul acestor nave ocupând, în timp, toate funcțiile, de la cea de comandant de unitate de luptă artillerie pe o navă, la cea de comandant de unitate.

Fără a-și aroga merite deosebite, chiar dacă "tot ce mișcă" în unitate nu-i este străin, domnia sa ne poftește la bordul navei bază

"IALOMIȚA" pentru a lua "pulsul la cald" al unității chiar de la cei care conduc destinele unității în prezent: căpitan-comandor VIRGIL ASOFIE – comandanțul unității, locotenent-comandor MARIAN BARDAN – șeful de stat major (ofițer ce continuă tradiția de marină în familie, tatăl său fiind comandorul (r) ARISTICĂ BARDAN) și doi dintre comandanții de nave – căpitan-comandor VIOREL STANCIU și locotenent-comandor ADRIAN FILIP.

Cu câteva zile în urmă navele unității îndepliniseră cu succes principala misiune a anului de instrucție - lansarea reală de rachete, activitate căreia, practic, se subordonează întregul proces de pregătire al personalului și tehniciei. Satisfacția acestui succes se putea ușor citi pe chipurile interlocutorilor noștri. Comandanțul unității, în loc de prolog al discuției noastre avea să-mi înmâneze, fără prea multe explicații, fotografia țintei luate înainte și după executarea lansării. Se vedea foarte clar că trei dintre pontili țintei (după lansare) lipseau, indubitabil semn că se aflau acum pe fundul mării, "victime nevinovate" a celor trei rachete. NO COMMENT! s-ar fi spus undeva peste ocean sau, ca pe la noi, "jos pălăria".

Căpitanul-comandor VIRGIL ASOFIE, care nu peste mult timp urma să participe la un exercițiu internațional – "COOPERATIVE TIDE '98" – la Halifax (Canada), încearcă să schițeze câteva repere din istoricul unității.

În desfășurarea planului pregătirii pentru luptă unitatea

Marea noastră cea de toate zilele

a participat la peste 80 aplicații cu trupe și a executat 30 lansări reale de rachete, toate soldându-se cu calificative maxime. În perioada 1982-1988 a participat la 5 aplicații cu forțe navale ale statelor riverane Mării Negre, probând un înalt nivel de pregătire pentru luptă.

În această perioadă, după cum se știe, au avut loc evenimentele din anul 1968 și 1989, unitatea afăndu-se la datorie gata să îndeplinească orice misiune conform destinației sale.

Un efort permanent a fost susținut de cadrele și militarii unității pentru menținerea în stare de operativitate permanentă a navelor, ridicarea pregătirii pentru luptă a echipajelor, obținerea de rezultate foarte bune la toate categoriile de trageri și crearea unui climat regulamentar de muncă în unitate.

Cadrele pregătite la școala exigentă a rachetștilor navali au avut un rol deosebit în formarea noilor unități de vedete torpiloare mari, nave purtătoare de rachete și rachete de coastă, 5 ofițeri urcând treptele ierarhiei militare până la gradele de amiral și general.

Dispunând de o putere mare de foc, distanță de acțiune, capacitate de manevră și posibilitatea loviri prin surprindere, Unitatea Vedete Purtațoare de Rachete reprezintă și astăzi o parte deloc de neglijat a forțelor de lovire ale Marinei Militare, permanent gata pentru a interveni independent și în cooperare cu alte genuri de forțe ale Marinei Militare pentru apărarea intereselor statului român în Marea Neagră.

"Această unitate mai poate fi privită și ca o școală, tine să precizeze locotenent-comandorul MARIAN BARDAN. Aici s-au format personalități de marcă ale Marinei Militare actuale: contraamiral VIRGIL STOICA – prim locuitor al șefului Statului Major al Marinei Militare, contraamiral CORNELIU

Ofițeri ce au comandat unitatea de nave

*Capt. rg. III
VASILE MANOLE*

*Comandor
ALEXANDRU CIOROIU*

*Comandor
FĂNICĂ NEGREA*

*Căpitan-comandor
VIRGIL ASOFIE*

1963	CR2 NICOLAE RADU
1964	CR3 MARIN (BECHTOLD) STĂNCULESCU
1965-1966	CR2 NICOLAE PITEA
1966-1973	CR2 IOAN MUȘAT
1973-1977	CR1 ILIE HANGANU
1977-1985	CR1 VASILE MANOLE
1985-1994	Cdr. ALEXANDRU CIOROIU
1994-1997	Cdr. FĂNICĂ NEGREA
1997-1998	Cpt. cdor. VIRGIL ASOFIE

CRISTESCU – comandanțul Academiei Navale, viceamiral (r) ION MUȘAT – fost comandanț al Marinei Militare, contraamiral (r) PETRE BALICA, general (r) TRAIAN CETERAŞ, comandor FĂNICĂ NEGREA - șef de secție

în Statul Major al Marinei, comandor GHEORGHE MARIN – comandanț de brigadă, și mulți, mulți alții care ne onorează Registrul Istoric.

Să nu uităm faptul că din unitatea noastră au plecat grupuri compacte de ofițeri și maistri ➤

Marea noastră cea de toate zilele

militari formați la această "școală a vedetelor" (referire exclusivă la clasa de nave n.n.) care au constituit nuclee ale echipajelor unităților de vedete torpiloare mari, distrugătorului "MĂRĂȘESTI", submarinului "DELFINUL".

În cabina de comandă a uneia dintre vedete dialogul cu comandanții continuă cu lux de amănunte asupra modului de îndeplinire a misiunii (din păcate spațiul numai permite să-l redau chiar dacă faptele relevante sunt extrem de interesante). Refinem totuși că tehnica trebuie să funcționeze ca un ceasornic (exemplu, un simplu scurtcircuit la un fasung la catarg ar putea compromite misiunea), iar echipajul trebuie să-și armonizeze perfect mișcările, toate acestea fiind rodul a luni de pregătire, verificări, simulări etc.

Printre cei care au avut o contribuție esențială la reușita misiunilor navale comandanțul unității nu uită să-i amintească și pe ofițerii secunzii: locotenent-comandor Marian Bălan, căpitanii Ion Greceanu și Doru Teleu, locotenenții rachetiști Octavian Șerban și Dumitru Curbăț, transmisionistul Gabriel Onciu și mecanicul Sorin Neacșu, maștrii militari Mircea Caș, Florin Mârza (rachetiști), Ion Păunescu, Ion Stoian (radiolocatorii), Octavian Manole și Augustin Nițu (mecanici).

Activitate intensă la bordul navei, înainte de lansare

15 ANI DE LA ÎNFIINȚAREA UNITĂȚII VEDETE TORPILOARE

Ziua de 1 iunie 1983 a însemnat, dacă putem spune astfel, un început între atâtea alte începuturi ce au dus la întregirea, în timp, a structurii Marinei Militare Române. La această dată, întâia zi a lui Cireșar, se înființează o nouă unitate de vedete torpiloare: 6 nave de luptă cu

echipajele și tehnica existentă la bord sunt gata să răspundă "PREZENT" la misiunile incredințate la pace și în caz de beligeranță.

Construcția navelor de luptă de tipul "Vedetă Torpiloare Mare" (cu 4 tuburi lanțostopile) s-a realizat, timp de 2 ani (1980-1982), în Săntierul Naval Mangalia, după un proiect al ICEPRONAV Galați. Purtând la început numai numere tactice ele vor fi botezate ulterior cu nume sugestive: "FULGERUL", "VÂNTUL", "VULCANUL", "FURTUNA", "TRÂSNETUL" și "TORNADA", subliniind parcă similitudinile existente între modul de operare și caracteristicile fenomenelor din natură.

Si, cum tradiția militară o cere, ca în perioada de început în punctele cheie să fie numiți oameni cu experiență, și bineînțeles "vedetisti", onoarea "pionieratului" la comandă îl revine căpitanului de rangul III Virgil STOICA, astăzi contraamiral, prim locțiitor al sefului Statului Major al Marinei Militare. Timp de 7 ani (1983-1990) în mânile domniei sale se vor afla destinele

Marea noastră cea de toate zilele

navelor și echipajelor ambarcate iar ca o confirmare a probității profesionale unității obține consecutiv, timp de 3 ani (1983-1986), titlul de "unitate de frunte". Îi urmează la comanda unității comandanții Ion POSTICĂ (1990-1991) și Aurelian PRODAN (1991-1996), la preluarea funcției ambii fiind căpătani de rangul II. Din anul 1996 comanda este încredințată căpitanului-comandor Petrache MANOLACHE.

În cei 15 ani care au trecut din viața unității vedete torpiloare, navele din înzestrare s-au constituit într-o veritabilă școală a măiestriei și profesionalismului: din cel 157 de ofițeri care și-au desfășurat activitatea în acest cadru, 106 chiar și-au început cariera militară la bordul navelor de luptă. Si pentru că preocuparea pentru perfectionarea pregătirii tactice și de specialitate a devenit o "constantă" în activitatea cadrelor militare, un număr de 49 de ofițeri sunt acum absolvenți ai Academiei de Înalte Studii Militare, ocupând importante funcții de conducere în Marina Militară. Depunând eforturi deosebite, 168 de maistri militari care au încadrat navelle în această perioadă au asigurat o bună stare tehnică și de întreținere a armamentului, tehnicii din dotare și navelor; 9 subofițeri au asigurat o bună hrănire, echipare și cazare a efectivelor, iar la bordul navelor și-au satisfăcut stagiuțul militar, îndeplinindu-și datoria față de patrie și popor, un număr de 1184 militari în termen.

Ziua de 1 iunie 1998, zi de mare sărbătoare pentru UNITATEA VEDETE TORPILLOARE, a fost un prilej de bilanț al întregii activități desfășurate în intervalul celor 15 ani de existență. Împlinirile, motiv de mândrie pentru cei 4 comandanți care s-au aflat în fruntea divizionului, cât și pentru cei pe care i-au condus - ofițeri, maistri militari și militari în termen - au impresionat asistența. Misiunile încredințate din planul pregătirii pentru luptă - aplicații și exerciții tactice organizate pe mare și pe

Contraamiral VIRGIL STOICA

Ofițerii care au comandat unitatea, de la stânga la dreapta:
Comandor AURELIEAN PRODAN, Contraamiral VIRGIL STOICA,
Comandor ION POSTICĂ și Căpitan-comandor PETRACHE
MANOLACHE, în prezent la comandă.

uscăt cu sau fără folosirea armamentului din dotare - cât și cele cu caracter festiv sau de participare la activități în economia națională - deschiderea oficială a Canalului Dunăre-Marea Neagră (1984), inaugurarea oficială a Canalului Midia-Năvodari (1987) și darea în folosință a podului peste Lacul Mangalia au fost îndeplinite exemplar, asigurând echipajelor respectul și locul bine meritat în cadrul Marinei Militare.

Privind spre viitor, dovedind curaj de-a înfrunta marea și atașament deosebit pentru nave, unitate, mare unitate și Marina Militara, a cărei uniformă o poartă cu cinste, respectându-și meseria de marină, toate cadrele militare sunt hotărăte să răspundă

îndemnului adresat, la zi de sărbătoare, prin Ordinul de Zi, de Seful Statului Major General, domnul general de divizie dr. Constantin DEGERATU: "... să acionați cu energie și devotament pentru a situa unitatea din care faceți parte la nivelul exigențelor impuse de reforma din armată, asigurând realizarea unui înalt grad de interoperabilitate și compatibilitate cu structurile militare euroatlantice!".

Tuturor, la zi aniversară, "MARINA ROMÂNĂ" le adreseză sincere urări de sănătate, iar în activitatea profesională să meargă în continuare cu acest

VÂNT BUN DE PUPA!

Rubrică realizată de:

Comandor **Ivan DAMASCHIN**,

Floare BRĂNZĂ și Valentina CIUCU

Marea noastră cea de toate zilele

AMISIUNE DE SUPRAVEGHERE

TREI ZILE ÎN MARE CU

FREGATA 263 - VICEAMIRAL "EUGENIU ROŞCA"

Luni dimineață, la prima oră, aflu de la redactorul sef că urmează să plec a doua zi în documentare pe mare cu fregata 263 – Viceamiral "EUGEN ROŞCA", din compunerea divizionului comandat de căpitan-comandor Ion GAGIU. Prevăzător, ca orice redactor bugetar cu buzunerele viaguite de vânturile nestărse ale reformei, am decis să mă îmbarc pe navă în seara dinaintea plecării pentru a evita un drum coetisitor cu taxul în miez de ncapte. Sunt întâmpinat de căpitan-comandorul **Ştefan Stolai**, secundul navei, și în cabina acestuia discuția se prelungește ceva timp. Obișnuit să urc la bordul navelor doar cu o jumătate de oră înainte de virarea anoarei, nu aş fi bănuit activitatea trepidantă care se desfășoară pe navă cu 24 de ore înaintea plecării: simularea exercițiilor de luptă și alarmă, aprovizionare, culminând cu alarmă dată pe divizion la ora două ncaptee. Încet, discuția se mută în planul lipsurilor și neajunsurilor. Aflu, astfel, că nava pleacă în misiune cu 40 de maștri militari adunați din tot divizionul, tocmai pentru a suplini lipsa militariilor în termen. Se pun și întrebări retorice, cum ar fi: până când va mai fi întâlnită situația ca fiecare cadru - și e doar un exemplu – să dea bani din buzunar ca să se cumpere rezistențe pentru pila de la bucătărie? Dar toate aceste lucruri sunt uitate când la 5.40 dublăm farul de la intrare în port. Cu comandanțul – căpitan-comandorul **Gheorghe Ungureanu**, a cărui siluetă și jovialitate este inconfundabilă – în tribordul comenzi și cu maistrul militar clasa a II-a **Marian Papeniță** la timonă, ne îndreptăm spre raionul indicat.

"Cu un cal bălan și un secund negru, nava astă trebule să meargă!"

Pe punctea de comandă atmosfera este destinsă. A fost primul lucru pe care l-am observat și care mi-a fost confirmat de discuțiile avute ulterior cu membrii echipașului. Toate tensiunile, stările de încordare care se acumulează la cheu, generate de stres, de lipsuri în aprovizionare, dispar ca prin farmec imediat ce nava și echipașul se află în largul mării. Relațiile interumane se schimbă și, dincolo de disciplina militară – totuși esențială pe o navă – climatul este altul. Fiecare își face meseria și o face cu placere.

Deocamdată marea este cea care pune probleme. Vremea este închisă, cu plafon de nori și valuri de hulă puternică, marea de gradul 3-4 la care se adaugă și vântul care face ca uneori etropii unui val să spele geamul din tribordul comenzi. Dar vorba secundului: "Cu un cal bălan și un secund negru, nava astă trebuie să meargă!" (aluzie la seful mecanic, locotenent-comandor **Romeo Bălan** și la fața mai "bronzată" a secundului). Totuși nava ia benzi

de 15 grade dar cel din jur mă linistesc și spun că nu e nimic deosebit. Așa o fi pentru unii, dar după ce am rezistat două ore pe punctea de comandă răul de mare s-a instalat pe nesimțite și o ceasă de cafea oferită cu generozitate de secund i-a pus capac. Sub privirile amical ironice ale celor din jur sunt nevoit să cobor urgent în cabină și mărturisesc cu sinceritate cititorilor că următoarele patru ore am urmărit marșul navei doar prin ordinele date în stația radio interioară. "Superioritatea" unora din echipaș s-a dovedit a fi deșartă pentru că am aflat a doua zi că mulți oameni din echipaș au avut experiențe similare cu a mea sau chiar mai rău, deși unii aveau ani de zile petrecuți pe mare (tot a doua zi în peregrinările mele de documentare pe navă, când l-am întrebat pe un maistru cum îl cheamă acesta mi-a răspuns, glumind:

"Vă spun, dar vă rog să nu scrieți că am avut rău de mare!").

"Verificați amararea obiectelor de pe puncte și din compartimente"

Ordinul transmis de pe comandă la fiecare oră mi-a punctat "odihna" forțată. În acest moment consider necesar să fac o paranteză. Un vizitator la bordul unei nave, fie că este civil sau din alte structuri militare, este privit inițial ca un intrus. După momentul de tatonare (serje amicale de genul: Ce am făcut de am făcut trimis pe o mare ca asta?) ei vor hotărî la fel de categoric - și în cazul acceptării și în cel al respingerii. Oamenii te "simt" și nu îți poți înșela. Îmi place să cred că în marșul acesta am fost unul "de-al lor".

La 12.30, după ce s-au filat cinci chei de lanț, nava se află în punctul indicat. Revin în cabină de comandă unde căpitanul **Cătălin Cristea**, ofiterul cu transmisiunile, și căpitanul **Daniel Serea** din statul major al divizionului îmi explică cu amabilitate și aproape "didactic" situația. Nava se află la 40 de mile travers de Sulina, la 17 mile de Insula Șerpilor (pe care a doua zi avea să mi-o arate pe radiolocator maistrul militar clasa a III-a **Emanuel Poști**), la 5 mile față de apele teritoriale ale Ucrainei. Misiunea: supravegherea laturii de nord a raionului de lansare a rachetelor. La misiune mai participă o fregată, două dragoare maritime, două dragoare de bază și două vedete mici, toate incluse în dispozitiv.

Vremea este însă cea care strică toate planurile. Instalarea ţintei este amânată pentru a doua zi. Marea atinge gradul 4 spre 5 și ne săilește să ridicăm ancora pentru a merge într-un raion mai adăpostit, la nord-est de Sfântu Gheorghe. Noaptea care a urmat, cu o hulă puternică, rullu năucitor și benzi de 20°, cu siguranță va rămâne în memoria multora din echipaș, unii

Marea noastră cea de toate zilele

Înregistrând pentru prima dată, după ani și ani de marinărie, experiența răului de mare. Vesela și chiar oglinziile de perete s-au spart, contabilizarea pagubelor urmând a se face la întoarcerea în port.

În dimineață ceașă care urmează, împreună cu ofițerul de cart, locotenent-comandor **Marian Cristea**, facem bilanțul provizoriu: 9 ore și jumătate de funcționare a motoarelor principale, 160 de mile parcuse. Pe drumul de întoarcere în raion, șeful mecanic mă conduce prin semne (altfel nu se poate) în interiorul sălii mașinilor. Deși știm la ce mă puteam aștepta, zgromotul și căldura infernală de aici mă surprind de fiecare dată. Îmi fac aproape o datorie din a-i aminti pe cei pentru care noțiunea de "muncă în condiții grele" este cu adevărat un eufemism, cu greu compensat de sporul de 8% pe care îl au: ajutor șef mecanic, maistrul militar principal **Gheorghe Neagu**, maistrii militari clasa a III-a **Cristian Bălteanu** și **Cătălin Giuglea**, maistrii militari clasa a II-a **Nelu Volcu**. Chiar șeful mecanic, cu salopeta cu mănelele sufletește, cu o șapcă unsuroasă și cu o mustată impresionantă, este el însuși un personaj care poate fi considerat tipic (este pe navă încă de când aceasta era în săntier).

După ce am ancorat fac un tur al navei avându-l drept ghid pe căpitanul **Cătălin Cristea**. La stația radio mi-l prezintă cu mândrie pe cel mai "tare" sergent din divizion, **George Stăngaciu** (care inițial și-a satisfăcut stagiul militar și apoi a revenit ca sergent angajat, în prezent fiind foarte bine pregătit profesional) din subordinea șefului stației, maistrul militar clasa a II-a **Daniel Stoica**. De aici coborăm în adâncul navei, la stația de hidrolocație, unde maistrul militar clasa a III-a **Adrian Vacariu** se luptă cu inconfortul și tehnica anilor '60, de multe ori rămânând blocat – nu poate deschide tambuchiul prova din cauza mării agitate – în compartimentul lui mai bine de o jumătate de zi. După ce ies din compartimentul do comandă al instalațiilor de lansare a bombelor reactive antisubmarin, unde "stăpân" este maistrul militar clasa a III-a **Cristian Mănăstireanu**, în bordul babord sunt luate aproape pe sus de maistrul militar clasa a II-a **Nicolae Roșca**, dorind să-mi spună "totul" despre torpilele lui. Și printre toti, stăcărându-se cu înțemânare, "stewartul" nostru, soldatul **Nistor Constantin** (în realitate servent la tunul de 76,2 mm din prova).

„This is a very dangerous area!”

Ceața din dimineață următoare cred că se poate întâlni numai în romanele lui Dickens. Până târziu în după-amiază sunetul grav al sirenei (scurt, lung, scurt) își va face auzit glosul. Este momentul fierbinte al întregii misiuni: depistarea tuturor ţintelor din zonă, stabilirea relevamentului, vitezei și drumului tuturor potențialelor ţinte,

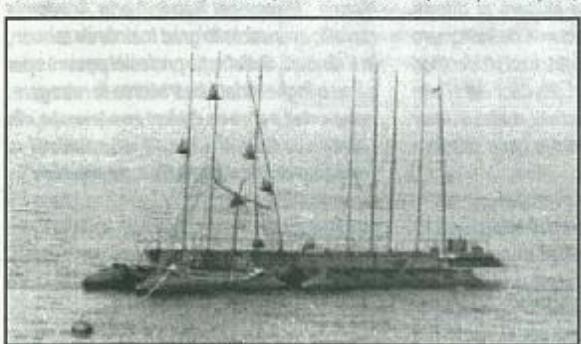
supravegherea lor permanentă și raportarea din oră în oră. Acum intră "în pâine" cel de la stația de radiolocație, maistrul militar clasa a III-a **Cristian Roșu** și maistrul militar clasa a II-a **Sorin Pațea** împreună cu toți ofițerii, supravegheți energetic de comandant.

În lipsa unui radar performant activitatea impune o atenție și o coordonare precisă. Se adaugă intensele comunicații radio cu diversele nave aflate în zonă, mai puțin receptive în a respecta limitele raionului de lansare (mai ales pescadoarele ucrainene). Dar după repetarea, timp de o oră, la fiecare zece minute, a unui mesaj clar în limba engleză de a evita "această zonă foarte primejdioasă" lansarea se efectuează în condiții de siguranță deplină. Pe drumul de întoarcere trecem la mică distanță de ţintă, care și flutură rămasătele în briza ce adie ușor. Lângă ea, ca un clobănesc al mării ce și veghează "victima", dragorul de bază 13 aștepta remorcherul care urmează să o remordeze la Mangalia.

**„Dați-ne bani ca să leșim
mai mult pe mare!”**

Privesc marea care "urge" prin tribordul navei, mereu aceeași, și soarele care lese din nori parcă pentru a lumina și mai puternic fiacără de control a primei platforme petroliere pe care o întâlnim. "Punctez" deja în minte un bilanț al marșului. Pentru navă, 300 mile marine parcuse și peste 20 de ore de funcționare a motoarelor principale (având în vedere că în 12 ani nava a parcurs numai 1500 mile, nu e rău deloc!).

Pentru gazetar, o altă experiență de viață și profesională pentru că eu continuu să cred că nu pot să scriu despre mare și marinari fără să trăiesc – chiar și pentru puțin timp – alături de ei, pe mare frumoasă sau în furtună. Pentru marinarii militari încă o misiune îndeplinită. Cred că cel mai bine pot să exprimi eterna reîntoarcere a marinilor pe mare prin rugămintea retorică pe care mi-a adresat-o cineva din echipaj, abia ajuns pe cheu, în ideea unui "lobby" – pe care revista noastră îl și face efectiv, în limita posibilităților sale: "Dați-ne bani ca să leșim mai mult pe mare!"

Tinta după tragere

Text și foto

Bogdan DINU

PROFESIUNEA MEA - ȘTIINȚA

**COMANDOR DR. ING.
MIRCEA
CONSTANTINESCU
- O CARIERĂ ÎN
SLUJBA
ÎNVĂȚAMÂNTULUI
NAVAL DIN
ROMÂNIA**

Dominul comandor profesor doctor inginer Mircea Ioan CONSTANTINESCU s-a născut la 16 mai 1943 în Arad, este căsătorit și are un copil.

Studile liceale le-a parcurs la Liceul Militar "Ștefan cel Mare", din Câmpulung Moldovenesc, pe care l-a absolvit cu media 9,00 la examenul de bacalaureat.

Cptând pentru profesia de ofițer de marină, pentru calitățile sale intelectuale, morale și fizice, a fost trimis la studii în străinătate la Institutul de Marină din Baku. În 1965 a fost avansat locotenent de marină, iar în 1966, absolvind cu calificativul "Foarfe Bine", a devenit inginer electromecanic, specialitatea "Arme speciale de marină".

De-a lungul carierei universitare a urmat cursuri de perfecționare psihopedagogică și metodică, de limbi străine (italiană), precum și cursul postuniversitar "Automatizări industriale complexe".

Din 1997 este doctor al Universității "Dunărea de Jos", facultatea "Nave și Inginerie Electrică" din Galați.

Cu modestie-i devenită proverbială, dominul comandor prof. dr. ing. Mircea Constantinescu mi-a refuzat publicarea cătorva rânduri omagiale, ocazionate de retragerea sa din rândul ofițerilor de marină militari activi. Considerându-l o persoană lată de prim rang în învățământul superior de marină, am înștiat și angajamentul că nu voi adăuga superlativice și vorbe mari, reproduc, în continuare, monologul domniei sale, spre satisfacția mijlocului absolvenților actualei Academii Navale, fostului Institut de Marină "Mircea cel Bătrân", fostei Școli Superioare de Ofițeri de Marină la formarea cărora, cu modestie-i cunoscută, dar cu multă eficiență, a contribuit de pe poziția de dascăl.

"În septembrie 1966 am fost repartizat, prin ordinul ministrului Apărării Naționale, la Școala Militară de Ofițeri de Marină, Catedra Electrotehnica".

Din anul 1966 îmi desfășoar activitatea în instituția de învățământ superior a Marinei Militare, astăzi Academia Navală "Mircea cel Bătrân". Am început cariera didactică prin învățător, evoluând

apo la lector și, respectiv, conferențiar militar, profesor militar. Am exercitat funcția de șef catedră: 6 ani la Mașini și Instalații Electrice de Bord, 3 ani la Informatică și Automatizări Navale, 2 ani la Electrotehnica și Mașini Electrice. Am înființat catedra Informatică și Automatizări Navale și am fost fericit că am putut duce cu bine la capăt această dificilă lucrare.

Din septembrie 1990 și până în februarie 1998 am fost decan al Facultății de Marină Civilă, poate preluarea cea mai dificilă din cariera mea de ofițer - cadru didactic. Tot acum însă am avut și satisfacții deosebite, legate direct de realizările remarcabile ale academiei și, implicit, ale facultății pe care am condus-o.

Am predat 11 discipline cu profil electrotehnic. O parte dintre acestea le-am introdus în planurile de învățământ odată cu înființarea catedrei de Informatică și Automatizări Navale. Introducerea lor a impus preluarea experienței instituțiilor politehnice sau tradiție din afară și transferul experienței acestora la specificul obiectivelor fundamentale ale învățământului superior naval. În limitele posibilităților mele intelectuale, dar și fizice, sper cu modestie că mi-am adus contribuția la perfecționarea învățământului în catedrele unde am activat prin strădania, consecvența și dăruirea depuse.

Activitatea științifică desfășurată s-a concretizat prin realizarea unor labe de cercetare științifică pentru Marina Militară și diferenți beneficiari externi, în redactarea de îndrumare de laborator și manuale pentru uzul studenților, în susținerea de comunicări științifice dar și prin lucrări care au făcut obiectivul realizării unor laboratoare sau modernizări a bazelor tehnico-materiale a învățământului.

Actul didactic l-am exercitat cu multă responsabilitate, l-am apreciat totdeauna pe tinerii cu care am lucrat și m-au bucurat succesele lor. În general, nu am avut dificultăți mari cu studenții, în majoritatea cazurilor mi-am propus și sper că am și reușit să construiesc punți sufletești între mine și studenți

- singura cale de urmărit pentru cei ce vizează o carieră universitară. Respectul meu față de tineri are la bază certitudinea că, preluând experiența profesorilor, se vor ridica la cote mai înalte de competență profesională. Afirmarea este justificată de realizările de excepție ale mulțor absolvenți ai acestui Institut de învățământ superior de marină precum: actualii amirați ai Statului Major al Marinei Militare, comandanți de unități și mari unități de nave, cadre didactice universitare, ofițeri care îndeplinește funcții diplomatici, scriitori, comandanți de cursă lungă, manageri ai companiilor de nave maritime și fluviale, ofițeri de marină cu funcții de conducere în Ministerul Transporturilor, experți instructori în cadrul Centrului de Perfectionare a Personalului din Marina Cicilă și enumerarea ar putea continua. Personal, tot ce am gândit și am crezut cu sinceritate am transmis studenților cu care am lucrat în cel de 32 de ani de activitate didactică. Nu pot să nu subliniez două reperuri rigurose legate de profesia de ofițer de marină: respectul și dragostea față de Marina Română și faptul că ofițerul de marină trebuie să fie oglinda României peste hotare, acolo unde soarta îl înțimite.

Momente mai deosebite pe care le-am trăit în cariera de ofițer activ: bucuria înființării Institutului de Marină "Mircea cel Bătrân"; bucuria continuării tradițiilor Institutului de Marină "Mircea cel Bătrân" prin Academia Navală; avansarea în grad înainte de termen, în 3 rânduri. Satisfacția profesiei pe care sper să nu o încheie odată cu trecerea în retragere: respectul pe care îl simt realiment din partea a sute și sute de absolvenți ai învățământului superior de marină".

În rumele tuturor celor care îl cunosc și îl prețuiesc următorul comandor (r) prof. dr. ing. Mircea Constantinescu "La mulți ani cu sănătate!" pentru a continua profesia de dascăl pentru care este predestinat.

Comandor ing. drd.
Traian MOȘOIU

VIVAT ACADEMIA

A XXII-A SESIUNE DE COMUNICĂRI A CERCURILOR ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICO- APLICATIVE ALE STUDENȚILOR

La sfârșitul lunii mai (începând din 27 mai) s-au desfășurat la Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN" lucrările unei ample manifestări științifice aflate, în acest an, la cea de-a XXII-a ediție, și anume "Sesiunea de comunicări a cercurilor științifice și tehnico-aplicative ale studenților". Manifestarea, ce-și propune să continue o veche tradiție a Academiei Navale, inițiată de mentorii acestor înalte școli "de inimă și marinărie" – stimularea spiritului creator și a forței intelectuale a fiecărei generații - a demonstrat și prin actuala sa ediție – a XXII-a – o ținută științifică ce onorează organizatorii și participanții.

Pentru ca cititorii să realizeze dimensiunea manifestării amintim doar câteva fapte revelatoare: la lucrările sesiunii, care fructifică preocupările studenților, în domeniu, pe parcurs de un an de zile (muncă desfășurată sub îndrumarea competentă a cadrelor didactice) au fost

prezentate peste 120 de comunicări științifice și proiecte cu posibilități de aplicare practică în multiple domenii ale marinei.

Lucrările celei de-a XXII-a ediție a Sesiunii de comunicări a cercurilor științifice și tehnico-aplicative studențesci au fost structurate în opt secțiuni: "Navigație maritimă" (președinte – comandor Pavel Suciu), "Electronică și electrotehnica" (președinte – comandor dr. ing. Tănase Susanu), "Arme de marină" (președinte – comandor ing. Paul Lapteș), "Matematică-informatică" (președinte – căpitan ing. drd. Paul Vasiliu), "Limbi străine" (președinte – lector univ. Lavinia Nădrag), "Mecanica navei" (președinte – căpitan ing. Mihai Pricop), "Mașini și instalații navale" (președinte – locotenent-comandor Alexandru Dragalina), "Științe economice și sociale" (președinte – comandor Filaret Sântion).

Conducerea Academiei a acordat premii și diplome autorilor celor mai valoroase lucrări.

SIMPOZION: "SISTEME DE COMUNICAȚII LITORAL-NAVĂ ȘI ECHIPAMENTE MODERNE DE RADIOCOMUNICAȚII"

Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN" a organizat, recent, simpozionul cu tema "Sisteme de comunicații litoral-navă și echipamente moderne de radiocomunicații", manifestare înscrise în vastul program de cercetare și perfecționare profesională ce se desfășoară an de an în această prestigioasă instituție de învățământ superior.

După cum ne spunea domnul colonel Mihai Bursuc, din cadrul Catedrei de electrotehnică și electronică, la simpozion au participat cadre ale Academiei, cunoscuți pentru preocupările lor în domeniu, între care s-au afiat comandor dr. ing. Tănase Susanu (șeful catedrei), locotenent-colonel Nicolae Bădără, maior dr. Valentin Inceu, precum și studenți ai Facultății de Marină Militară, ai Facultății de Marină

Civilă și tineri specialiști ce-și îndeplineșc aici stagiul militar cu termen redus.

Manifestarea nu s-a rezumat la un strict cadru teoretic, ea fiind completată cu interesante demonstrații practice în domenii tehnice de "ultimă oră" – transmisii digitale din configurația "Star 2000", radiocomunicații prin satelit precum și prezentarea stației "INMARSAT", ce va fi montată pe navă-scoală "MIRCEA".

Concursurile sportive și militari-aplicative de vară

La sfârșitul lunii mai s-au desfășurat la Sibiu – gazdă fiind Academia Trupelor de Uscat – Concursurile sportive și militari-aplicative de vară, Ediția 1998.

La această tradițională și amplă manifestare au participat loturi reprezentative ale Academiei Trupelor de Uscat din Sibiu (locul I în clasamentul general), Academiei de Aviație și Artillerie Antiaeriană din Brașov (locul al II-lea), Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN" din Constanța (locul al III-lea), Facultății Militare de Educație Fizică și Sport București (locul al IV-lea) și Academiei Tehnice din București (locul al V-lea).

Studenții lotului reprezentativ al Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN" au reusit să câștige – după o competiție viu disputată, în condiții meteorologice aspre (ploaie

51 DE MEDALII PENTRU STUDENȚII MARINARI

și vânt) – un număr de 51 de medalii. Dintre acestea 7 sunt medalii de aur (5 la înnot, 1 la judo și 1 la atletism), 5 medalii de argint (3 la înnot și 2 la judo) și 39 de medalii de bronz.

Meritul - și ar spune reprezentativ – este faptul că studenții marinari au câștigat Cupa de aur și locul I la înnot.

Lotul Academiei Navale la această competiție a fost alcătuit din 55 de studenți și s-a aflat sub comanda comandorului Dorin Dobrilă, având ca antrenori pe maior Nicolae Dima și locotenent Laurențiu Borcan (probe militare), căpitan Leonard Mocanu (volei), profesorii de sport Alexandru Salischan (atletism), Aurelian Bejan (baschet) și Lidia Ion (handbal).

**Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE**

COMUNICAȚIILE MILITARE –

JUBILEU 125

Anul acesta, pe 14 iulie, transmisioniștii din Armata Română aniversează 125 de ani de existență a armei. Data marchează înființarea primei unități de telegrafie, la 14 iulie 1873. Evenimentul prilejuiește evidențierea importanței deosebite a acestei arme, mai ales în condițiile actuale, când viteza și oportunitatea cu care se procesează o informație sunt elemente decisive în îndeplinirea misiunilor tuturor categoriilor de forțe ale armatei.

Brigada de nave antisubmarin a fost reprezentată la majoritatea activităților incluse în programul "Parteneriat pentru Pace", de la începutul derulării acestuia până în prezent. Începând de la exercițiile de tip PASSEX până la acțiunile complexe, desfășurate în comun cu nave din forțele Alianței, transmisioniștii subordonăți locotenent-comandorului **Ioan Nichitean** au făcut de fiecare dată dovada pasiunii și compatibilității de pregătire, în condițiile în care au de trecut obstacolele unei dotări tehnice aflate, în mare măsură, sub semnul uzurii morale, chiar de la înzestrare. Pentru aparatul de proveniență sau după model sovietic, aflată la bordul navelor din cadrul brigăzii antisubmarin, nu mai există de mult piese de schimb, starea de operativitate fiind asigurată cu eforturi deosebite.

Dacă dotarea cu tehnică modernă și îmbunătățirea condițiilor de exercitare a profesiei sunt sub influența "argumentelor bugetare", se încercă o oarecare echilibrare a balanței prin perfecționarea pregătirii.

Locotenent-comandorul **Ion Gheorghiescu**, specialist în radioelectronică al brigăzii și pasionat radioamator (indicativ YO4-GIY) a obținut locul I la Olimpiada

ÎNTRE FRECVENTĂ MODERNIZĂRII ȘI LUNGIMEA DE UNDĂ A PASIUNII

transmisioniștilor pe Marina Militară și urmează să participe la faza pe Ministerul Apărării Naționale a acestei competiții, care se va desfășura la Râșnov.

Activitățile dedicate aniversării sunt coordonate de FORUMUL COMUNICAȚII MILITARE – JUBILEUL 125 iar cele mai reprezentative sunt:

-RADIOCLUBUL Județean Constanța – exerciții demonstrative la Palatul elevilor – 3 iulie, ora 10;

-Sesiune de comunicări cu tematică specifică, la Muzeul Militar Național, filiala Constanța – 10 iulie, ora 9;

-Adunarea festivă pe garnizoană, la Cercul Militar Constanța – 10 iulie, ora 13.

Experiența acumulată de căpitanul **Sorin Voinea**, la cursurile de specializare urmate în Marea Britanie, s-a dovedit a fi foarte utilă în misiunile desfășurate în cadrul „Parteneriatului pentru Pace.”

Necesitatea unor cunoștințe temeinice de limbă engleză este evidentă însă locurile repartizate la cursurile intensive s-au dovedit a fi insuficiente. Maistrul militar clasa a II-a **Silviu Lupu**, maistrul militar clasa a III-a **Daniel Marinescu** și sergentul angajat **George Stăngaciu** se numără printre cei care au reușit să acumuleze cunoștințele necesare în acest sens și, în plus **"au făcut dovada unei motivații crescute față de profesie"**, conform aprecierii locotenent-comandorului **Ioan Nichitean**.

Fără a afecta spiritul optimist al aniversării, să ne amintim, totuși, de gravele deficiențe ale sistemului de transmisii în decembrie 1989, care au condus la amplificarea stării de haos generalizat. Avem convingerea că au fost trase concluziile necesare dar, numai cu bune intenții este greu să se indeplinească misiunile specifice.

*Căpitan
Costel SUSANU*

SCHITU SAU LOCUL PENTRU CARE INDICATIVUL ESTE PROFESSIONALISMUL

Pe drumul spre Costinești – invadat vara de tinerii turiști din toată țara – întâlnesci în fiecare dimineață un autobuz cu număr de armătă. Este autobuzul care duce și aduce oamenii unei unități de transmisiuni subordonată Statului Major al Marinei Militare. Diferența față de "vizitatorii" estivali constă în faptul că ei o fac zilnic, uneori chiar pe jos de la "bifurcație", dacă drumul e blocat de zăpadă sau tractați de un "DAC", pe un drum de țară.

Dar aici nu am întâlnit pe nimeni care să se plângă, poate și pentru faptul că pun suflet în ceea ce fac. De la înființare – 30 aprilie 1962 – unitatea s-a dovedit o adevărată "matcă", din ea desprinzându-se, în timp, mai multe subunități și unități devenite astăzi de sine stătătoare. În egală măsură aceasta a fost și o "pepinieră" de cadre care au muncit și s-au instruit aici pentru ca apoi să-i întâlnim în alte unități de transmisiuni ale Marinei Militare. Cu toate acestea nu avem de-a face cu o "migrație" sau o "rotire" a personalului. Exemplul comandanțului, colonel **Ioan DOBRICĂ**, este similar cu al mulțor ofițeri de aici. Cu excepția perioadei

Colonel IOAN DOBRICĂ

1981-1990 când a fost șef de stat major la o altă unitate (în "familie" am putea spune) – din 1968 și până în prezent colonelul Dobrică nu a părăsit unitatea, cea mai mare parte a vieții sale de om și ofițer petrecându-se aici. Nivelul de pregătire al întregului personal ce

caracterizează printr-un singur cuvânt – profesionalism. "Calificativul" este același atât pentru comandanții de batalion, locotenent-coloneli **Ion Șapartoc** și **Dragomir Anghel**, pentru ofițerii din statul major precum majorii **Mircea Pârlea** și **Mihai Crihan**, căpitanul **Eugen Pârvu**, locotenentul **Fătu** sau mai tinerii sublocotenenti **Crăciun** sau **Mocanu**. Pornind de la premisa că maștrii și subofițerii trebuie și chiar au o mare stabilitate pe funcții și de la faptul că ofițerii urmează unele cursuri sau specializări, baza instruirii soldatului revine nemijlocit subofițerului, iar oameni precum maștrii militari **Cernat**, **Macoveanu**, **Ghergheșan**, **Vatră** sau plutonierul-major **Ioan Balcu** sunt nume rostite cu placere de comandanți.

Condiții vîtrege există și aici, ca pretutinderi în armată în momentul acesta. Clădirile unității, vechi de 50-60 de ani, pot concura la titlul de cele mai vechi din marină. Numai jumătate dintre ele sunt termoficate, atât cât au ajuns banii. Bun gospodar însă, colonelul **Dobrică** reușește să facă unitatea să arate nesoperat de bine pentru vechimea ei. De la popotă și până la baza sportivă și arena de tenis – mândria locotenent-colonelului **Ion Agachi** – totul arată impecabil.

Întrebându-l în final pe comandanță ce-și dorește acum, la aniversarea a 125 de ani a armei transmisiuni, acesta mi-a răspuns: "O cazarmă funcțională, la parametrii anilor pe care-i trăim și un buget de care să dispunem în mod real și în timp util!". De fapt, totul se reduce la bani și mijloace. În lipsa acestora rămâne doar profesionalismul oamenilor. Până când? O întrebare cu un răspuns greu de formulat în prezent.

Bogdan DINU

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL

CUNOAȘTERII

RĂZBOAIE NEDECLARATE (II)

Pericolele potențiale pentru securitatea și interesele fundamentale ale unui stat au fost sintetizate în ceea ce analiștii au numit "amenințare globală", concept care a fost explicitat în numărul trecut al revistei noastre și exemplificat prin prezentarea succintă a elementelor de identificare ale celor mai des întâlnite astfel de "războaie nedeclarate" – agresiunea economico-financiară, agresiunea politică și influențarea conștiinței sociale.

Continuăm prezentarea acestor agresiuni atipice mai ales datorită rezonanțelor actuale pe care le au și a importanței care li se acordă.

Specialiștii în probleme de siguranță națională, mai ales cei din țările membre NATO, au ajuns, se pare în mod unanim, la concluzia că se impune, acum mai mult ca oricând, elaborarea unor **strategii naționale de evaluare și ripostă** care să creeze instrumentele necesare identificării rapide a "semnalamentelor" acestor atacuri disimulate la adresa stabilității sau intereselor statului.

- **Acțiunile subversive** – sunt desfășurate, de regulă, prin intermediul unor organizații clandestine care sunt foarte bine structurate și coordonate și care dispun de logistica necesară îndeplinirii scopurilor. Mijloacele folosite sunt, în mod evident, ilegale și vizează dezorganizarea statului și a societății, discreditarea forțelor politice aflate la putere, crearea unei confruntări sociale generalizate, concomitent cu sprijinul informațional și logistic acordat forțelor politice dispuse să accepte concesiile impuse.

Aceste acțiuni sunt bine disimilate, au o lungă desfășurare temporală și, pentru obținerea rezultatelor propuse, combină mijloacele și metodele teroriste cu cele proprii luptei politice sau economice.

- **Confruntările Interetnice** – sunt din ce în ce mai des folosite pentru impunerea unor "soluții" în toate domeniile care prezintă interes și au o intensitate mai mare în țările cu o componiție etnică neomogenă. Până în prezent s-au consumat suficiente evenimente cu tangentă la acest tip de agresiune pentru a se concluziona că manipularea minorităților unui stat pentru atingerea unor scopuri care, de cele mai multe ori, rămân necunoscute acestora, afectează foarte grav procesul de dezvoltare normală a societății respective, iar consecințele cele mai nefaste le suportă tocmai reprezentanții minorităților respective. În momente extreme, când se dorește acest lucru sau când situația scapă de sub control, confruntările

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII

interetnice pot degenera în războaie civile, cu consecințe dezastruoase pentru statul vizat.

- **Acețiunile teroriste** – se constituie într-un fenomen deosebit de grav datorită urmărilor pe care le provoacă și, mai ales, datorită nediscriminării țintelor. Cuprinde actele de violență criminală care au scopul de a exercita o anumită constrângere sau de a crea un climat general de intimidare. Una dintre cele mai periculoase forme ale acestor acțiuni o reprezintă terorismul politic, cu materializări dintre cele mai diverse – atentate asupra personalităților politice sau diplomaților, luarea de ostacei, plasarea de incărături explozive în sedile diferitelor instituții publice sau obiective social-economice care prezintă o importanță deosebită în desfășurarea normală a activităților statului.

Prin dimensiunile actuale și implicațiile pe care le are, terorismul

este clasificat printre primele forme de amenințare la adresa securității naționale a unui stat. Reacțiile în fața acestei evidențe nu au întârziat să apară și majoritatea

statelor amenințate de acest flagel și-au creat legislația și mijloacele necesare pentru prevenire și pentru ripostă oportună. Aceste instrumente de luptă împotriva terorismului sunt cu atât mai necesare cu cât s-a evidențiat faptul că acest tip de agresiune a depășit stadiul improvizărilor și al atentatelor izolate iar în prezent dispune de o logistică și o structură ierarhică riguroasă, ceea ce impune ca organizarea prevenirii și ripostei să fie cel puțin la același nivel.

- **Traficul de droguri** – este în prezent activitatea ilicită prin care se vehiculează sume fabuloase de

bani cu destinații dintre cele mai diverse. Se desfășoară aproape exclusiv prin organizații clandestine de tip mafiot care controlează toate "rutele", majoritatea consacrate, precum și producția, transportul și distribuția drogurilor.

Se încadrează în "panopia" agresiunilor atipice deoarece se desfășoară în strânsă legătură cu afacerile cu armament, deșeuri toxice sau radioactive precum și cu speculațiile financiare.

Încheiem prezentarea succintă a elementelor de identificare ale acestor "războaie nedeclarate" cu constatarea că multe dintre particularitățile acestora s-au făcut simțite, cu intensități diferite, și în societatea românească.

Fenomenele se află și în atenția specialiștilor români care au tras semnale de alarmă (poate nu suficiente), în special demersurile vizând crearea unei **strategii proprii de evaluare și ripostă**, care să

aibă în vedere
aceste
amenințări.
Consecințele
deosebit de
grave impun
luarea în con-
siderație în
mod serios a
conceptului de
protecție
activă care să

includă nu numai acțiuni
defensive ci și ofensive.

În lucrarea "Securitatea europeană în schimbare. Provocări și soluții", apărută în anul 1995 la editura AmcoPress, Simion Boncu tratează detaliat riscurile actuale la adresa securității naționale și avertizează asupra faptului că "... omenirea nu se mai află la răspântie. A trecut de ea, dar nu se află pe traseul corect, este pe un drum înfundat sau, poate mai rău, avansează spre autodistrugere, din inerții ideologice și insuficiente preocupări pentru autocunoaștere și autoreglare".

Căpitan Costel SUSANU

O contribuție valoroasă și originală a unui profesor constanțean, fost ofițer de marină, la dezvoltarea metodelor moderne de salvare de la înec

"METODA PROFESORULUI SPÂNU"

Cu toate progresele considerabile pe care resuscitarea respiratorie și circulatorie le-a făcut în ultimii 35-40 de ani rezultatele salvărilor de la înec, cel puțin în regiunea noastră, continuă să fie mult sub așteptările, uneori chiar decepționante. Chiar și în state cu mare tradiție marinărească, cum este Anglia, statisticile pe 1997 arată că s-au pierdut 295 vieți prin accidente prin înec, pe plajele britanice.

Voi spune, pe drept cuvânt, bine dar cum rămâne cu acel frumos, exemplar și demonstrativ film pe care îl vedem săptămânal la televizor, "Echipa de intervenție" (Baywatch) care arată rezultate spectaculoase în salvarea înecăților. Trebuie să reținem că personajele acestui film, foarte real de altfel, sunt selecționate riguros și întrunesc mai multe calități și anume: sunt înălțători de performanță, care au în plus o pregătire de paramedic, care așa cum știm sunt experti, între altele, în aplicarea manevrelor de resuscitare cardio-respiratorie. Pentru această calificare ei primesc grade militare de locotenent și chiar căpitan de Marină de coastă a S.U.A. El au și un important rol educativ, în plus au și o dolore excepțională, începând cu acel plutitor oval pe care salvatorul îl înfășură de fiecare dată peste piept și are rolul nu numai de a ajuta plutirea ci, mai ales, de protecție a salvatorului care-l interpuze imediat între el și victimă. În plus au în folosință cele mai moderne mașini de teren, bărci simple și cu motor, rapide și nelipsitul elicopter care supraveghează totul în permanență.

La o analiză sumară constatăm că principalele manevre pe care se bazează acestele echipe de salvatori sunt, bine cunoscutele de acum, tehnici de respirație gură la gură și masajul cardiac extern. Aceste manevre au apărut în tările nordice la începutul anilor '60 și s-au răspândit cu repeziculune, bucurându-se de un succes enorm, în toată lumea și mai ales în America.

În realitate aceste tehnici nu sunt destul de simple și ne dăm seama de acest lucru prin timpul, destul de îndelungat, de care au nevoie asistențele noastre medicale, să exerceze la păpușa HANY, până le deprind corect. Capul pe spate, pensarea nărlilor (eventual aspirația secrețiilor) și numai apoi suflarea energetică pe gură sau nas. În ce ne privește, suntem de acord cu marea valoare a acestor metode dar cu următoarea rezervă: oricât de importantă este o metodă nouă terapeutică, nu este permis să se șteargă cu buretele peste toate practicile anterioare, care au avut valoarea lor, mare sau mică, și în anumite împrejurări pot redeveni de folos.

Și iată un grăitor exemplu. În acel timp de transformări și progrese revoluționare a tehniciilor de reanimare (decaeniul 5 și 6), un binecunoscut profesor de sport la Liceul "Mircea" din Constanța și Școala Navală și, în același timp, fost ofițer de marină, a pus la punct o modalitate de salvare de la înec, pe căt de simplă pe atât de eficace. Ca urmare, a primit mai mult de 20 de scrisori de recunoștință de la cel salvăți, ceea ce este o performanță pe care nu cred că vreunul din eroii filmului mai sus menționat a realizat-o.

Pentru a-i schița în două cuvinte portretul, vom spune că

profesorul Spănu era un om înalt și atletic. Un înălțător cu talie de campion, câștigând în toate cursa de rezistență Brăila-Galați precum și alte curse pentru care avea multe placute și cupe. Dotat cu o inteligență via și un spirit de observație foarte dezvoltat, a remarcat că la salvarea unui înecat se pierde foarte mult timp cu executarea, pe loc, a unor manevre care nu duc decât rareori la succese. Aceste manevre el le cunoștea foarte bine, pentru că era chiar instructorul salvamarilor. Cu toate acestea el a pus accentul pe transportul imediat al accidentatului, pe căt posibil, spre un post de prim ajutor unde nu mai era singur și putea fi asistat de persoane competente.

Aici a fost elementul de surpriză și anume a constatat că transportul victimei într-o anumită poziție, poate să se transforme într-o veritabilă modalitate de salvare.

Vom relata împrejurarea așa cum mi-a spus-o el pe plajă, unde ne aflam împreună, în vara anului 1959.

Într-o după-amiază, imediat după prânz, un om corpulent, probabil bine mâncat și băut, a intrat în apă mare și a încercat să însoate, dar în scurt timp, probabil datorită amețelii, s-a dat la fund fără să strige. Dându-și seama de gravitatea situației, profesorul Spănu s-a repezit după el și, cu oarecare dificultate, datorită greutății victimei, l-a scos din apă. Plaja era aproape pustie. El a luat accidentatul de umăr, ca pe un sac, și a început o deplasare spre un prim ajutor într-un pas aproape gimnastic. Din cauza greutății s-a produs o rotire a pacientului care a ajuns să stea cu burta pe spinarea salvatorului și cu picioarele de o parte și de alta a cefei acestuia și capul atâmat.

După cîteva zeci de pași, căile aeriene superioare căt și stomacul celui salvat s-au evacuat ceea ce salvatorul a simțit pe spate și aproape mediat victimă a început să dea din picioare.

Având un spirit de observație foarte dezvoltat, așa cum am arătat mai sus, profesorul Spănu și-a dat seama că s-au petrecut, în această cursă în pas săltat, trei fenomene. Poziția declină a capului și toracelui celui salvat a fost benefică pentru oxigenarea creierului, evacuarea apei din căile aeriene superioare și conținutului gastric fără a le obtura prin inhalare (Sindrom Mendelsohn). În același timp compresia ritmică a organelor abdominale pe diafragmă au realizat un masaj cardiac transdiafragmatic. Toate aceste elemente, fără a fi perfecte, fiecare luate în parte, au concurat în mod fericit la salvarea accidentatului. Pornind de la această observație inițială, metoda s-a perfeționat în sensul că balansul toracelui victimei pe spatele purtătorului a putut fi combătută prin schimbarea din mers a acestuia.

Retușarea și perfeționarea gesturilor mai sus arătate, a permis profesorului Spănu performanța de a salva mai multe vieți și a binemeritat multele scrisori de recunoștință.

Deoarece inventatorul acestei metode de salvare de la înec a fost un marină, cred că se cunoscă, pentru a-i elogia memoria, să poarte pe viitor numele "Metoda de salvare din Marina Română profesor Spănu".

Colonel dr. Dan-Horia FLESHIN

Colonel dr. Viorel CRÂNGU

Colonel dr. Alexandru STOIC

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Ca un cântec de lebădă **"BUCURIA CLIPEI"** **sau INTENSITATEA TRĂIRII...** **de colonel (r) dr. NICOLAE NECULA**

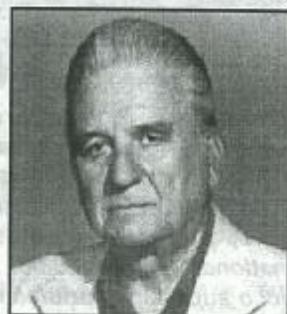
Apărut la Editura "EUROPOLIS" din Constanța, la începutul lunii mai, romanul "BUCURIA CLIPEI", de colonel (r) dr. NICOLAE NECULA, poate fi considerat un cântec de lebădă al apreciatului prozator român.

În redactarea profesorului dr. OLGA DUȚU, cu o frumoasă copertă color-Imagine din opera

"Boema" – volumul ne prezintă și o scurtă fișă biografică: Nicolae NECULA – absolvent ai Facultății de medicină din Cluj, medic primar, membru al Uniunii Scriitorilor din România, al societății medilor scriitori și al societății ziaristilor. De același autor: "COLEGIIUL", Ed. Militară, 1992, "RAPORT DE GARDĂ" – Ed. Muntenia, 1993, "CORECTIA" – în antologia de proză contemporană, "VÂNZĂTORUL DE ENIGME" – Ed. Europolis, 1993, "INSPECTIA" – Ed. Europolis, 1996.

Așezată sub un motto din Horatiu (Ode) - "Carpe diem, quam minimum credula pastero" (Bucură-te de ziua de azi și încrede-te puțin în ziua de mâine!), cu adresă către taca și soția care i-au oferit: "climatul împlinirii visului" ... acțiunea se desfășoară într-un scenariu bine "taiat" în care se convertește de dragoșele și de viață se derulează în ritm alert, susținut dinamic, fără a lăsa cititorului timp de pauză. Viața palpitară e unuia mare oraș "de provincie" cu spectacolul ei trepidant și amețitor uneori, în care oamenii își caută permanent identitatea. Încercând să-și îndeplinească destințul. Personaje puternic conturate "nu plimbă" imaginația și simțurile prin cabinele de spital, prin culisele Operei, prin cancelarii de icoe – unde descooperim o lume complexă, bivalvă total de perioada tranzitiei post-decombrate, care transformă oamenii – vechi coleg sau prieteni – în

figuri de necunoscut.

Meditațiile personajului Alin Teodoru – cu trimiteri la filozofia lui Cioran sau Eliade, dragostea curată dintre el – părtător al virusului HIV - și profesoara Sanda, permanentele căutări ale speranței în dramatica lui existență (vezi dialogurile cu medicul specialist Pascaldo și cu prietenul său Mihai), paginile despre viața artiștilor și toate hărțuilelor lor, amintirile – recente încă! – despre regimul totalitar, toate acestea se îmbină armoriște într-un mozaic de trăiri la maximă intensitate, pe care le parcurgi cu sufletul la gură!

Un roman frumos – desfășurat pe planuri paralele în timp - care îi lasă un profund sentiment omenesc al speranței, "BUCURIA CLIPEI" de colonel (r) dr. Nicolae Necula este, poate, opera cea mai împlinită a regresului autor, care nu a (mai) apucat să se bucură de succesul ei incontestabil! Cartea va rămâne pe raftul cărților de suflet la care ţinem cel mai mult!

Profesor **Geo VLAD**

ANUARUL MUZEULUI MARINEI ROMÂNE - 1998

Cu ocazia simpozionului "Dunărea și marea în istoria poporului român", organizat de Muzeul Marinei Române în zilele de 28-29 mai 1998 – muzeul aniversând în aceste zile și 29 de ani de la înființare – a fost lansat primul număr al Anuarului Muzeului Marinei Române. Volumul este rezultatul muncii și cercetării colectivului de specialiști al acestelui instituții. După cum preciza coordonatorul lucrării, comandorul Ileanu Moldovan, în acest prim număr au fost incluse numai materiale realizate de cercetătorii din muzeu: căpitan-comandor Ion Ionescu și muzeograful principal Carmen Atanasiu, Georgeta Borândă, Mariana Păvăloliu, Cornel Greavu. În cuprinsul celor 127 de pagini specialiștii, cititorii avizataj sau mai puțin informati, vor întâlni studii și articole care vizează nu numai tematica marinei militare, a evoluției și parcursului său istoric, dar și a flotei civile, pilotajului, personalității și tradiției ale marinei militare. Tirajul de numai 100 de exemplare în care a apărut

acest prim număr se dorează faptului că a fost editat numai cu mijloacele muzeului și ale Statului Major al Marinei Militare, fără nici un suport exterior. Anuarul se dorește a fi un instrument de lucru util specialiștilor și publicului interesat de această tematică. De altfel, o apreciere similară o întâlnim și în Cuvântul înainte al Anuarului, semnat de contraamiralul Traian Atanasiu, șeful Statului Major al Marinei Militare: "Mă ar place să

știi acest anuar în rafturile tuturor instituțiilor prestigioase de știință, de învățământ și cultură din România, și nu numai".

Revista "MARINA ROMÂNĂ" urează Anuarului viață lungă și îl dorește ca în anii următori să "crească" (nu numai din punct de vedere al tirajului) și felicită întreg colectivul Muzeului pentru această reușită inițială.

Bogdan DINU

Simpozionul dedicat aniversării a 29 de ani de la înființarea Muzeului Marinei Române în cadrul căruia a fost lansat Anuarul

O NOUĂ ORDINE ÎN MAREA NEAGRĂ

Continuăm prezentarea, în sinteză, a articolelor "Rise and fall. A new order in the Black Sea", semnat de Eric Grove, director adjunct al Centrului pentru Studii de Securitate la Universitatea Hull din Marea Britanie, publicat în revista „Jane's Navy International” (martie 1998).

Nici o suprafață maritimă nu a avut, în ultimul deceniu, o dinamică a situației navale atât de

schimbătoare ca Marea Neagră. Lider tradițional, flota rusă din Marea Neagră este în prezent abia o umbră a ceea ce a fost, în timp ce colapsul Uniunii Sovietice a creat două noi state riverane – Ucraina și Georgia - și a pus probleme serioase pentru dezvoltarea marinelor militare ale României și Bulgariei – două țări foste membre ale Tratatului de la Varșovia.

FLOTA RUSĂ DIN MAREA NEAGRĂ

Soarta fostei flote sovietice din Marea Neagră a fost influențată de tergiversarea disputelor asupra proprietății navelor și bazelor navale. Această problemă a fost reglementată de un acord interguvernamental între Rusia și Ucraina semnat la sfârșitul lunii mai 1997. Rusia recunoaște Crimeea ca teritoriu suveran ucrainean dar și-a asigurat concesionarea pe 20 de ani (cu posibilitatea de prelungire până la 25 de ani) a 18.500 ha din acest teritoriu, inclusiv 3.500 ha în Sevastopol, cu drepturi exclusive de operare în golurile Sevastopolskaya, Yuzhnaya, Karantinnaya, precum și în alte trei goluri spre vest. Apele puțin adânci ale golfului Streletskaya au fost destinate pentru o bază comună cu Ucraina. În plus, pentru a asigura ceea ce viceprim-ministrul rus Serov a numit "toată infrastructura necesară unei operațiuni normale a flotei", Ucraina a inclus Simferopol, Yalta, Gvadeyskoe, Kacha și Feodosiya în teritoriile concesionate. Conform amiralului

Viktor Kravcenko, comandanțul flotei Mării Negre, 60% din mijloacele aflate în stare de operativitate sunt mai vechi de 15 ani.

Crucișatorul ADMIRAL GOLOVKO, din clasa "Kynda" (proiect 58), nave-amiral a flotei Mării Negre, are doar un rol simbolic. Intrat în serviciu din 1964, este acum ultimul supraviețuitor din această clasă; în 1996 a reîntrat în eficiență. Această navă va fi înlocuită de crucișatorul MOSKVA (fost SLAVA), aflat la Nikolayev pentru reparații din 1991, este planificat să reîntre în serviciu în 1998. Ultimul crucișator al proiectului 1164, ADMIRAL LOBOV, se află încă în probe la Nikolayev. Transferarea acestuia către Ucraina a fost anulată în 1995. Două alte crucișătoare din clasa "Kara" (proiect 1134) sunt KERCH și AZOV, nave mari folosite în lupta antisubmarin. KERCH și-a modernizat aparatul de radiolocație la sfârșitul anilor '80 și a fost, pentru o lungă perioadă de timp, "vedeta" flotei până când AZOV a fost dotat experimental, la mijlocul anilor '80 cu sistemul avansat de rachete navă-aer SA-N-6.

Ultimele două supraviețuitoare ale

clasei "Kashin" (proiect 61), distrugătoarele SKORY și SDERZHANNY sunt încă în eficiență; SKORY are acum 32 de ani iar SDERZHANNY puțin peste un sfert de secol. Doar trei fregate din clasa "Krivak" (proiect 1135) mai sunt operaționale. Navele mici antisubmarin sunt reprezentate cam de o duzină din clasa "Grisha" (proiect 1124), nave cu un deplasament de 1.000 tone. Doar un submarin din clasa "Kilo" (proiect 877) este operativ în Marea Neagră, deși aici își au baza și submarinele experimentale din clasa "Beluga" (proiect 776A), care nu au mai fost semnalate operând în Marea Neagră din 1995, precum și câteva dintre submarinele clasei "Foxtrot" (proiect 641), scoase recent din serviciu.

Cea mai modernă navă din Marea Neagră este nava de patrulare pe pernă de aer, purtătoare de rachete, BORA, cu un deplasament de 850 tone. Este armată cu 8 rachete puternice navă-navă 3M80, tun de 76 mm și dezvoltă o viteza de peste 50 Km/h. Deși aparent nu lasă impresia, este o platformă foarte puternică. În

îndeplinirea misiunilor este sprijinită de 5 vedete din clasa "Nanuchka" (proiect 1234), fiecare armată cu câte 6 rachete navă-navă Malackit (SS-N-9).

Să mai află în
dotare cam 20

Crucișatorul „ADMIRAL GOLOVKO”

MAGAZIN

de nave purtătoare de rachete din clasa "Tarantul" (tip 1241), armate cu vechile modele de rachete SS-N-2 sau SS-N-22, două nave purtătoare de rachete pe aripi portante și trei torpiloare din clasa "Turya". Paza de coastă a Rusiei folosește nave de patrulare și pe aripi portante majoritatea fiind echipate pentru lupta antisubmarin.

Vânătorul de mine ZHELESNYAKOV, de 1.130 tone, este folosit pentru instruire. Mai există cam 25 de alte mijloace anti-mină, inclusiv dragoarele din clasa "Sonya" (tip 1265). Șapte nave de debarcare sunt în stare operativă – 4 din clasa "Ropucha", de 4.400 tone, una din clasa "Alligator", de 4.700 tone și, probabil, 2 din clasa "Polnochny". Flota Mării Negre dispune de o brigadă puternică de infanterie marină (2.000 de oameni), cu baza "temporară" la Kazachya, în Crimeea, care folosește 7 sau 8 vehicule pe pernă de aer din clasele "Aist" și "Pomornik".

Aviația este reprezentată de 17 avioane de luptă (7 Tu-26 "Backfire" și 10 Be-12 "Mail"), 4 AN-12 pentru observare, aproximativ 30 de elicoptere antisubmarin "Kamov", 5 Mi-14 pentru minare-deminare și 35 Mi-16 pentru operațiuni generale. Printre acestea nu se remarcă decât "Backfire" – mijloc de luptă puternic, cu rază mare de acțiune.

Pivită global, flota contemporană a Mării Negre cu greu poate fi considerată o forță impresionantă; ea se limitează la apărarea suveranității și paza de coastă. Este puțin probabil ca Ucraina să mai intre în posesia mijloacelor navale operative, datorită reticenței Rusiei în această privință iar "retrocedările" viitorului vor fi constituite, mai mult cu sigur, din "malahalele" ieșite din serviciu. Capacitatea operativă maximă a flotei ruse din Marea Neagră este reflectată de desfășurarea celor 19 nave, într-un exercițiu recent.

Într-un mesaj de anul nou, comandantul flotei Mării Negre, amiralul Kravcenko, a exprimat clar intenția ca flota să se desfășoare în Mediterana, începând cu anul următor: "Marinarii flotei Mării Negre vor naviga efectiv dincolo de Marea Neagră. Vizite

oficiale și marșuri lungi sunt planificate pentru 1998, inclusiv misiuni în zone aflate departe de zona de responsabilitate".

După colapsul Uniunii Sovietice, prezența în Mediterana a flotei Mării Negre a fost sporadică. Escadra permanentă din zonă a dispărut la începutul anilor '90, deși nave din flotele Mării Nordului și Mării Baltice sunt desfășurate periodic în Mediterana pentru a menține o prezență ocasională.

NAȘTEREA UNEI MARINE

Pe partea care i-a revenit din ruinele flotei sovietice din Marea Neagră, Ucraina și-a construit o marină remarcabilă. Preluând o "Krivak III" aflată în construcție la Kerch și-a asigurat una dintre cele mai performante fregate. HETMAN SAGAIDACHNY a fost ulterior desemnată să arboreze pavilionul

"Petya III" a reîntrat în serviciu. Sună în dotare 5 vedete pe aripi portante, una armată cu torpile antisubmarin și 4 cu rachete navă-navă; 3 dragoare din clasa "Sonya" sunt operative.

Forțele amfibii sunt alcătuite din cîte o navă de debarcare din clasele "Ropucha", "Alligator" și "Polnochny", 4 vehicule pe pernă de aer "Pomornik" (al cincilea este în curs de completare la Feodosiya), două batalioane de infanterie marină. Printre navele auxiliare sunt două specializate ca nave-amiral. Paza de coastă este organizată separat și cuprinde 4 brigăzi (aproximativ 20 de nave); 4 submarine din clasa "Foxtrot" (proiect 641), ieșite din serviciu, sunt planificate să fie transferate de la flota rusă. Ucraina având posibilitatea să le facă operațive, dar trebuie să reziste tentației de a încerca să facă prea mult.

Un alt stat succesor al Uniunii Sovietice, riveran la Marea Neagră, este agitat Georgia. Ruși au lăsat aici în urmă 22 de nave, dintre care 16 de luptă, inclusiv 2 corvete din clasa

Corvetă „VINNITSA” (U-206)

ucraineană în Mediterana, Atlantic și Oceanul Indian. O fregată "Krivak II" a fost preluată de la ruși în 1997 pentru a fi urmată, probabil, de două "Krivak I". În plus, corvettei LUTSK din clasa "Grisha V" îl s-au alăturat 3 sau 4 nave de patrulare din clasa "Grisha II", transferate în 1996 de la paza de coastă a Rusiei. O nouă corvetă "Grisha V" este aproape complet echipată iar o fregată ușoară din clasa

"Grisha V". Utilitatea acestora este îndoielnică deoarece Georgia a participat la exercițiul recent NATO-PFP "Sea Breeze" cu un bac transformat. Un plan eventual este dotarea pazei de coastă (efectiv – 3.000 de oameni) cu nave noi de patrulare.

*Traducerea și adaptarea
Căpitán Costel SUSANU*

MAGAZIN

STAMPILE DE BORD

S.S. MOLDOVA

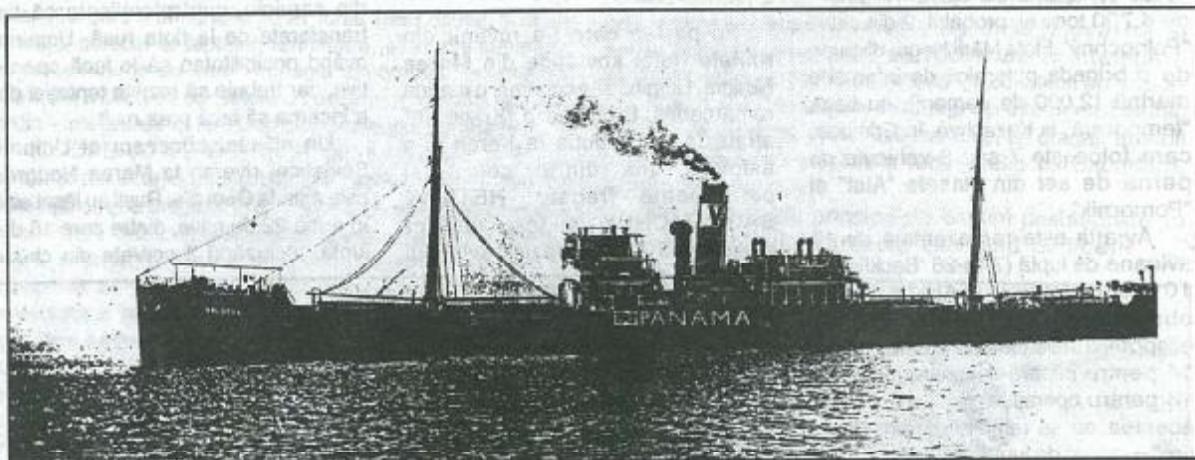
Construită la Bremerhaven, în Germania, în anul 1911, nava a purtat, de-a lungul timpului, numele AENNE RICKMERS, ANNE și ITHAKI. Numele MOLDOVA I-a primit în 1939 când a arborat pavilion românesc, fiind înscrisă la Brăila ca proprietate a fraților Filip, Stelian și Spiridon Vlassopol. MOLDOVA era un cargou de 6.700 tdw propulsat de o mașină cu aburi pe bază de cărbuni. În 1941, aflată în Oceanul Pacific și fiind în pericol de a fi sechestrată de americani, după intrarea României în război, nava a fost pusă sub pavilion penamez, păstrându-și numele. Armatorul era Stelian Vlassopol, născut în Sulina, pe 26 noiembrie

1866, iar nava a fost înscrisă în registrul panamez ca aparținând de "Compania Ithaca de Vapoare" S.A.

După mai multe voiaje în Oceanul Pacific, MOLDOVA a trecut în Atlantic și s-a aflat în serviciu până în 1946, efectuând curse între New-York și Marea Caraibilor.

Fotografiile naveli și stămpilei de bord au fost primite din Londra, de la John S. Vlassopoulos, fiul armatorului, căruia îl mulțumim și pe această cale.

Comandor (r)

AGRESIUNI

ORIZONTAL: 1) Politică agresivă; 2) Puși la respect cu duritate; 3) Federatie în Est - Senior polon; 4) Sperietură; 5) Neființă - Cerere!; 6) Teșite! - Păcăleală; 7) Cutere răsturnate! - Purtat de motocicletă - lele!; 8) După ei! - Agresiune; 9) Organ de represiune în trecutul apropiat; 10) Navă de luptă.

VERTICAL: 1) Arsenal special pentru abordaj; 2) Apărare de boli - Intuiție; 3) Îngreunat - Monedă unională; 4) A avansat pe poziție - Partea ulucului dinspre patul armei; 5) Puști! - Militari în termen (abr.) - Puternici; 6) Împotriva... - Fără ascuzinșuri; 7) Erete! - Fiară ascultătoare; 8) Merge cu calul! - Nivel; 9) Monahi șefi - NATO!; 10) Navă mare dan pasnică.

Dictionar: ECU

Căpitän Ioan CHIŞ

A 10x10 grid with numbered rows (1-10) and columns (1-10). Dark gray diamonds are placed at the following intersections: (1,6), (2,1), (3,5), (3,7), (4,2), (4,8), (5,4), (5,6), (5,9), (6,1), (6,3), (7,2), (7,7), (8,3), and (8,8).

FLASH★FLASH★FLASH

O invitată de onoare la Simpozionul
»100 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA
SERVICIULUI SANITAR ÎN MARINA
MILITARĂ« - veteran de război Maria
GHERASIM, platonier sanitar

Duminică, 7 iunie, la un an de la
aniversarea celor două decenii de activitate,
Teatrul muzical „TINEMAR“, al Cercului
Militar Mangalia, a prezentat, sub bagheta
maestrului Constantin ȘTEFĂNESCU,
concertul extraordinar de muzică pop-rock
„DOR DE TINEMAR“.

O inedită
expoziție
la Cercul
Militar din
Constanța,
cu tente
satirice,
intitulată
„Memorialul
râsului“,
autor -
Anghel
CURTY
(jr.)

Expoziție de navomodelle (coordonator
locotenent-comandor C. COSTINIU),
deschisă la Muzeul Marinei Române cu ocazia
Simpozionului „Dunărea și marea în istoria
poporului român“ (28-29 mai 1998)

1 iunie sărbătorit la Grădinița „PESCARUȘUL“
din Mangalia

PRET: 1500 lei

ALBATROSUL

199

